KÁRPÁTIKON

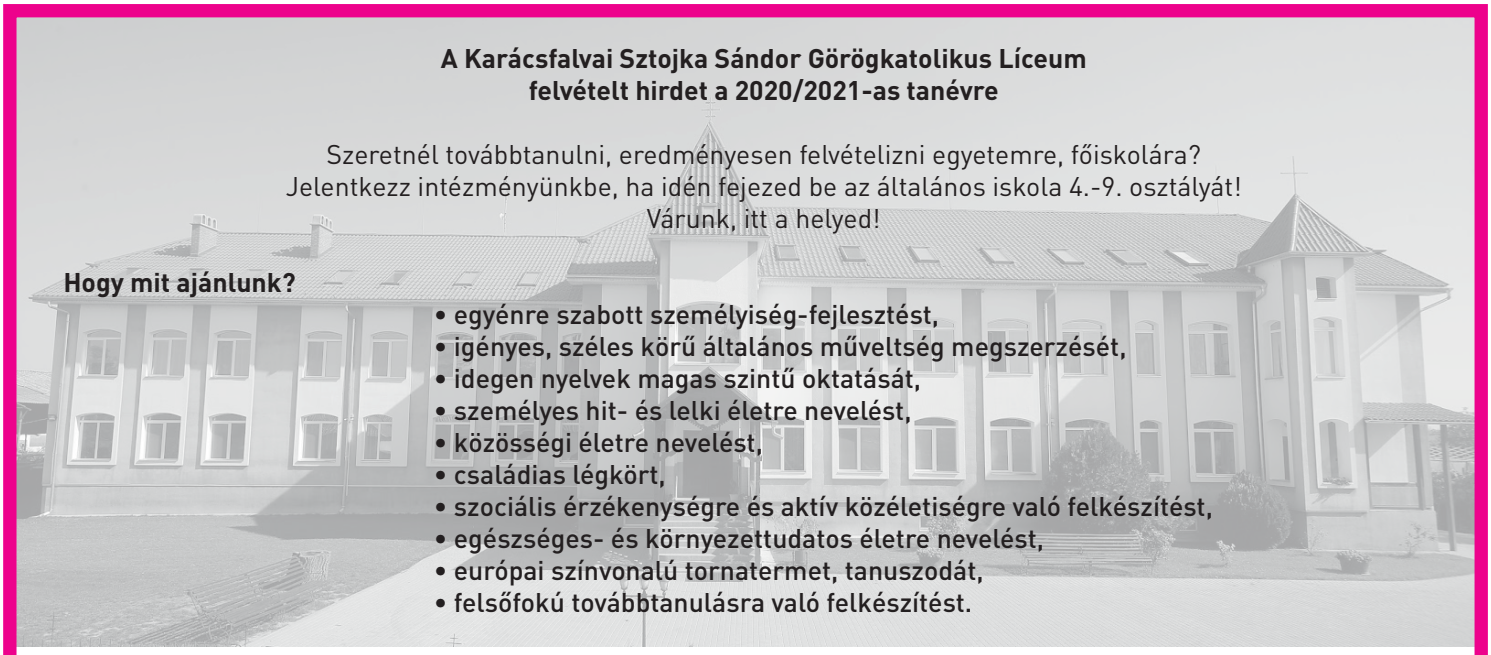
A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2020/Nagyböjt

Dr. SZOLÁNSZKY ÁGOSTON
Öt lépés az Istenhez

PŐSZE Roland
Eucharisztia a Bibliában

Nagyböjti maraton,
Böjtös receptek Mátyfalváról

A Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum
felvételt hirdet a 2020/2021-as tanévre

Szeretnél továbbtanulni, eredményesen felvételizni egyetemre, főiskolára?
Jelentkezz intézményünkbe, ha idén fejezed be az általános iskola 4.-9. osztályát!
Várunk, itt a helyed!

Hogy mit ajánlunk?

- **egyénre szabott személyiség-fejlesztést,**
- **igényes, széles körű általános műveltség megszerzését,**
- **idegen nyelvek magas szintű oktatását,**
- **személyes hit- és lelki életre nevelést,**
- **közösségi életre nevelést,**
- **családias légkört,**
- **szociális érzékenységre és aktív közéletiségre való felkészítést,**
- **egészséges- és környezettudatos életre nevelést,**
- **európai színvonalú tornatermet, tanuszodát,**
- **felsőfokú továbbtanulásra való felkészítést.**

Diákjainknak ingyenes különórákat biztosítunk, tartalmas programokon vehetnek részt: külföldi-belföldi kirándulásokon, lelkigyakorlatokon, hagyományőrző és néptáncesteken, tantárgyi vetélkedőkön, filmklubokon, lelki beszélgetéseken. Magaviselet függvényében ingyenes kollégiumi lakhatást és étkezést kapnak.

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Felvételi vizsgákat a következő tantárgyakból kell tenni: magyar nyelv és irodalom vagy ukrán nyelv és irodalom, matematika, hittan.

Felvételi időpontja: 2020. május 2.
Jelentkezési határidő: 2020. április 28.
Konzultációk időpontja: 2020. március 7., 21., április 4., 25. (8.30 órai kezdettel).
Líceumi nyílt nap: 2020. március 24., 8:00 óra.
Elérhetőségeink:
Karácsfalva, Béke u. 54., UA-90320, Tel./fax.: (+3803143) 36-8-17, mob.: +380993188523
e-mail: karacsfalvaisztojkaliceum@gmail.com, facebook/karácsfalvai líceum
honlap: www.sztojkaliceum.com

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet tervezett programjai

2020. március 13-15. – Nagyböjti Ifjúsági Lelkigyakorlat
2020. március 18. 16:00 – Baritz Laura OP, (okleveles közgazdász, jelenleg a Sapientia tanára) előadása. Karácsfalva
2020. április 25. – Szent György-napi Görögkatolikus Sportnap. Tiszapéterfalva
2020. május 1-3. – Tinik Tábora. Karácsfalva
2020. május 9. – Szent Margit Program támogatottjainak családi napja. Karácsfalva
2020. május 30. 16:00 – Kocsis Fülöp érsek, metropolita előadása. Beregszász

Olvass rólunk többet az interneten:

IC XC NI KA

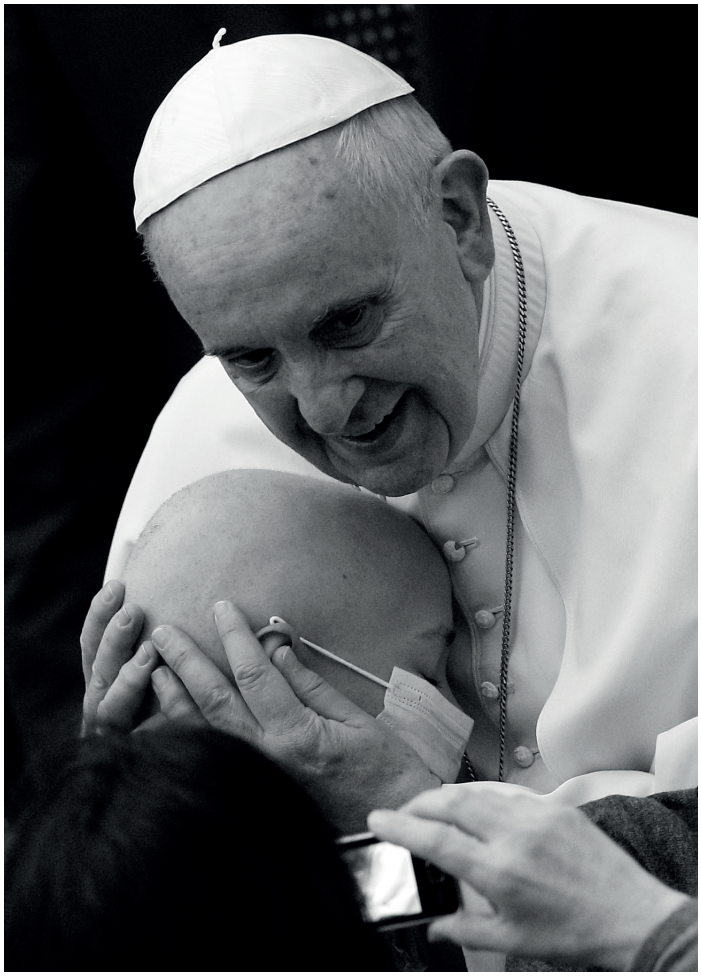
gknet.org
kerületünk weboldala

facebook.com/gorogkatolkusnet/
kerületünk facebook oldala

Ferenc pápa üzenete a betegek 28. világnapjára

A Lourdes-i Szűzanya napján, február 11-én tartja az Egyház a betegek világnapját. Ez alkalomból a pápa minden évben üzenetet intéz a hívekhez. Idei üzenetének témája: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket" (Mt 11,28).

Ferenc pápa elmélkedését az alábbiakban teljes terjedelemében közöljük.

Kedves testvérek,

Jézus szavai: *„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket"* (Mt 11,28), megmutatják a kegyelem titokzatos útját, amely feltárja magát az egyszerű szívűeknek, felfrissülést ad a kimerülteknek és megfáradtaknak. Ezek a szavak az Emberfia, Jézus Krisztus szolidaritását fejezik ki az elnyomott és szenvedő emberiséggel. Hány és hány ember szenved testben és lélekben! Jézus mindenkit hív magához – *jöjjetek hozzám* –, megkönnyebbülést és felfrissülést ígérve nekik. „Amikor Jézus ezt mondja, olyan emberekre gondol, akikkel mindennap találkozik Galilea utcáin: egyszerű emberek, szegények, betegek, bűnösök, kirekesztettek sokasága. [...] Ezek az emberek mindig követték Jézust, hogy hallgassák szavát, amely reményt adott nekik – Jézus szavai mindig reményt adnak!" (*Úrangyala imádság*, 2014. július 6.).

Jézus e meghívása a 28. világnapon mindazoknak szól, akik betegek és terheket hordoznak, akik szegények és tudják, hogy teljesen Istentől függenek, akiket a próbatételek súlya megsebez, akiknek gyógyulásra van szükségük. Jézus Krisztus nem törvényeket szab azoknak, akik sebzettségük, fájdalmuk és gyengeségük miatt félelemben élnek, hanem irgalmát, vagyis gyógyító személyes jelenlétét ajándékozza nekik. Jézus a megsebzett emberiségre tekint. Az ő szeme lát és meglát, mert a mélybe tekint; tekintete nem közömbös, hanem a teljes emberen nyugszik, és elfogad mindenkit a maga egészségi állapotában, senkit sem utasít el, mindenkit meghív arra, hogy életébe belépjen és megtapasztalja az ő gyengédségét.

2. Miért ápol Jézus Krisztus ilyen érzéseket? Mert ő maga is a gyengeség útját választotta, megtapasztalta az emberi szenvedést, és magától az Atyától kapta a megerősítést. Valójában csak azok fogják tudni, hogyan kell másoknak vigaszt nyújtani, akik saját magukon tapasztalták meg mindezt. A szenvedésnek különféle súlyos formái vannak: gyógyíthatatlan és krónikus betegségek, mentális problémák, rehabilitációt vagy palliatív ellátást igénylő bajok, különféle fogyatékosságok, gyermekkori és időskori betegségek... Ilyen esetekben néha az emberiesség hiánya is fellép, ezért az ember egész valóságát szem előtt tartó gyógyításra van szükség, arra, hogy személyes kapcsolatot alakítsanak ki a beteggel, amelyben az orvosi ellátást a személyes gondoskodás egészíti ki. Betegség esetén az ember nemcsak testi épségét illetően érzi magát veszélyeztetettnek, hanem kapcsolati szinten, értelmi, érzelmi és lelki dimenziójában is. Ezért a terápián túlmenően támogatást, gondoskodást, figyelmet vár el – egyszóval: szeretetet. Emellett a betegnek családja is van, amely ugyancsak szenved és éppúgy szüksége van arra, hogy valaki melléálljon és támogassa.

3. Kedves beteg testvérek, a betegség lehetőséget ad számotokra, hogy különleges módon tartozzatok azokhoz a megfáradtakhoz és terheket hordozókhoz, akik magukra vonják Jézus tekintetét és magukhoz fordítják szívét. Onnan érkezik számotokra a fény a sötétség perceibe és a reménység a kétségbeesés pillanataiba. Jézus arra hív, hogy menjetek hozzá: *„Jöjjetek"*. Benne fogjátok megtalálni az erőt ahhoz, hogy legyőzzétek a félelmeket és kétségeket, amelyek a test és a lélek eme éjszakájában felmerülnek bennetek. Igen, Krisztus nem kész válaszokat adott nekünk, hanem szenvedésével, halálával és feltámadásával megszabadít minket a gonoszság hatalmától.

Ebben a helyzetben biztosan szükségetek van egy helyre, ahol békét találtok. Az Egyház szüntelenül és egyre jobban törekszik arra, hogy az irgalmas szamaritánus – azaz Krisztus – fogadója legyen (vö. Lk 10,34), az a ház, amelyben megtaláljátok az ő családiasságban, ven-

dégszeretetben és nyugodt légkörben megtapasztalhatóvá váló kegyelmét. Ebben a házban olyan emberekkel találkozhattok, akik Isten kegyelmével meggyógyultak a gyengeségükből, és segíthetnek nektek a kereszthordozásban saját sebeik feltárásával, hogy túl tudjatok tekinteni a betegség láthatárán, és így életetek fényt és levegőt kapjon.

Ez a beteg testvéreinkért végzett munka magában foglalja az egészségügyi dolgozók, orvosok, ápolók és ápolónők, egészségügyi és adminisztratív munkatársak, segítők és önkéntesek szolgálatát is, akik hozzáértő módon tevékenykednek azért, hogy megtapasztalhatóvá váljon Krisztus jelenléte, aki vigaszt nyújt és gondoskodik a betegekről, sebeiket ellátva. De ők is emberek, gyengeségekkel és betegségekkel. Különösen is igaz rájuk, hogy „miután Krisztus felüdített és megvigasztalt bennünket, nekünk is az a feladatunk, hogy felüdülést és vigaszt nyújtsunk testvéreinknek, szelíden és alázatosan, követve a Mester példáját" (*Úrangyala imádság*, 2014. július 6.).

4. Kedves testvérek, akik az egészségügyi rendszerben tevékenykedtek, fontos szem előtt tartanotok, hogy minden diagnosztikai, megelőző, terápiás intézkedés, minden kutatási, ápolási és rehabilitációs munka a beteg személyére irányul, ahol a személy főnév mindig elsőbbséget élvez a *beteg* jelzővel szemben. Ezért cselekedeteiteknek mindig az emberi személy életére és méltóságára kell irányulnia, nem tehettek engedményeket az eutanázia különféle formáival, az asszisztált öngyilkossággal vagy az élet befejezésére irányuló bármilyen tettel szemben, még akkor sem, ha a betegség gyógyítása kilátástalannak mutatkozik.

Tekintettel a korlátok megtapasztalására és az orvostudomány esetleges kudarcára az egyre problematikusabbá váló klinikai esetek és rossz diagnózisok kapcsán, arra vagytok meghíva, hogy megnyíljatok a transzcendens dimenzió előtt, amely feltárhatja számotokra foglalkozásotok teljes értelmét. Gondoljatok arra, hogy az élet szent és Isten tulajdona, ezért sérthetetlen, és nem rendelkezhetünk felette (ld. *Donum vitae* instrukció, 5; *Evangelium vitae* enciklika, 29–53.). Az életet a fogantatástól a halálig el kell fogadni, meg kell védeni, tiszteletben kell tartani, és támogatni kell: ezt kívánja mind az értelem, mind pedig az Istenbe, az élet szerzőjébe vetett hit. Bizonyos esetekben vállalnotok kell a lelkiismereti okból való tiltakozást, hogy az életre és az emberre kimondott igen mellett megmaradjatok. Mindenesetre a keresztény szeretet ihlette szakmaiságotok szolgálja leginkább az igazi emberi jogot, az élethez való jogot. Ha meggyógyítani nem is tudtok valakit, még mindig segítségére lehettek olyan gesztusokkal és eljárásokkal, amelyek megkönnyebbülést és enyhet nyújtanak számára.

Sajnos a háború és az erőszakos konfliktusok miatt mind az egészségügyi dolgozók, mind a betegek gondozására és ellátására szolgáló struktúrák újra és újra támadások célkeresztjébe kerülnek. Egyes vidékeken a politika arra is igényt formál, hogy az orvosi ellátást a saját javára manipulálja, ezáltal korlátozva az egészségügyi rendszer jogos függetlenségét. Valójában azonban azokat támadni, akik a társadalom szenvedő tagjainak szolgálatára szentelik magukat, senkinek sem válik javára.

5. A betegek 28. világnapján gondolok arra a sok testvérre is szerte a világon, akik nem jutnak orvosi ellátáshoz, mert szegénységben élnek. Ezért arra kérem a világ minden országának egészségügyi hatóságait és kormányait, hogy miközben számolnak a gazdasági realitással, ne hagyják figyelmen kívül a társadalmi igazságosságot sem. Hangsúlyozom, hogy a szolidaritás és a szubszidiaritás elveinek ötvözésével közös elkötelezettség születik annak érdekében, hogy mindenki hozzáférhessen a megfelelő ellátáshoz egészségének védelme és helyreállítása érdekében. Szívből köszönöm az önkénteseknek, akik a betegek szolgálatában állnak, hogy számos esetben kompenzálják a strukturális hiányosságokat, és a gyengédség és jelenlét gesztusaival tükrözik Krisztusnak, az irgalmas szamaritánusnak a képét a világ felé.

Minden embert, aki a betegség terhét hordozza, családtagjaikat és az egészségügyi dolgozókat is a Boldogságos Szűz Mária, a betegek gyógyítója oltalmába ajánlom. Szeretettel biztosítalak titeket arról, hogy imáimban mellettetek vagyok, és szívből adom apostoli áldásom.

A Vatikánból, 2020. január 3-án, Jézus Legszentebb Nevének emléknapján,

Ferenc

Forrás: MKPK Sajtószolgálat, Magyar Kurír

Szent Rita a kétségbeesettek és a földre sújtottak segítőjé, aki a lehetetlennek látszó helyzetekben is felkarolja a hozzá fohászkodók kérését. Ezért előszeretettel a "lehetetlenségek védőszentjének" nevezzük.

Könyörgés Szent Ritához

A bánat és aggodalom súlya alatt hozzád fordulok, Szent Rita, akit mindenki a lehetetlenséggel határos akadályok legyőzőjének nevez; hozzád futok azzal a bizalommal, hogy segíteni fogsz bajomon. Szabadítsd meg szegény szívemet a gyötrelemtől, mert félelem szorongat minden oldalról! Szerezd meg zaklatott lelkem békéjét, hogy megszűnjék keserves könnyeim hullása!

S minthogy eredménytelen minden eszköz a vigasztalás megszerzésére, egészen Reád bízom magamat, Reád, akit a jó Isten választott a legkétségesebb ügyek szószólójává. Lehetséges volna-e, hogy egyedül én ne találjak enyhülést és segítséget Nálad, aki oly csodásan segítesz a Hozzád fordulókon? Csak én ne zenghessem a hálaadás himnuszát? Tudom, hogy bűneim akadályozzák kívánságom elérését, de bánom azokat teljes szívemből azért, mert általuk Istent, a legfőbb Jóságot bántottam meg.

Imádkozzál értem, hogy méltó gyónásban bocsánatot nyerjek, hogy megjavulhassak! Kérlek, jutalmazd meg Hozzád való erős bizalmamat, én pedig hirdetni fogom mindenfelé a bűnbánó lelkek iránti jóságodat. Te, aki a megfeszített Jézus jegyese vagy, imádkozzál értem most és mindig! Ámen.

Ima Szent Ritához lelkierőért és türelemért

Szent Rita, a lelkierő és türelem lángoló példaképe, kérj nekem Istentől szent lelkierőt, hogy állapotbeli kötelességeimben ne mondjak csődöt, hanem álljam a harcot, és minden nehézség között kitartsak. Jézus isteni Szívétől esdj ki nekem szelíd szívet, amely a harag és türelmetlenség fölött uralkodik, szóban és tettben istenfélő. Szent Patrónám! Mutasd meg nekem a jó utat, és minden munkámat irányítsd Isten tetszése szerint. Ámen.

Hálaadó imádság kérésünk meghallgatása után

Mindenható, örök Isten! Örvendező lélekkel borulok eléd! Szent Rita jóságos és csodálatos közbenjárása által elnyertem azt, amit bízva kértem Tőled. Felséged trónusánál közbenjárt értem e drága szent, és mivel szereted őt, meghallgattad kérésemet. Hálát adok neked nemcsak azért, mert kérésemet teljesítetted, hanem mindazokért a jótéteményekért is, amelyekkel életem folyamán elhalmoztál. Hálát adok Neked, hogy eddig számtalan kísértésből, szorongattatásból, kétségbeejtő helyzetből Szent Rita közbenjárására mentettél ki. Amikor neked hálát adok, örömtől túlcsorduló szívvel gondolok szeretett szolgálódra. Legyen áldott ő, akit a mennyei boldogság oly magas fokára emeltél. Kérlek engedd, hogy vele és minden angyallal, szentjeiddel és választottaiddal mindörökké dicsérjelek és magasztaljalak Téged. Ámen

Ima a családi békéért

Szent Rita! Te gyermekkorodban, nagyleánykorodban, házaséletedben szüleidnek és környezetednek mindig napsugara voltál. Ártatlan mosolyod, mint az erény illata őrizte meg a családban az egyetértést és a békét. Szelídségeddel legyőzted indulatos férjedet, nagy türelemmel teljesítetted anyai kötelességedet. Érdemeid alapján kérd Istent, a békeszerzőjét és a szeretet kedvelőjét, hogy a mi családunkban is örökké égő lánggal égjen a béke és a szeretet tüze. Adj, Uram, Szent Rita közbenjárására békét napjainkban! Adj családunknak alázatosságot, reménységet és erős hitet! Engedd, hogy a testvéri, a szülői és a hitvesi szeretet kötelékei fonjanak egybe mindnyájunkat, egymást tiszta szeretettel szeressük, hogy a béke és szeretet gyermekei legyünk. Szent Rita, hatalmas közbenjárásod által tégy méltóvá minket arra, hogy az Úr Jézus egykor bennünket is boldognak nevezzen! Általa és vele legyen az Istennek dicsőség és hatalom. Ámen.

Házastársak imája egymásért

Jóságos Istenünk, aki a világ kezdetén rendelted, első csodatetteddel pedig megszentelted a házasságot, add meg nekünk, hogy benne híven szolgáljunk neked. Szent Lelked által úgy tartsd meg és növeld kölcsönös szeretetünket, hogy minden önzés, féltékenység, egyenetlenkedés nélkül hűségben éljünk, szolgáljunk egymásnak és gonddal őrködjünk gyermekeink felett. Oltalmazz minket minden veszedelemtől, és végtelen jóvoltodért tarts meg minket szent neved dicsőségére, az Egyház és minden ember javára. Ámen.

Szülők imája Szent Ritához

Szent Rita, kedves pártfogóm, esdd ki számomra Istentől, hogy jól tudjam nevelni gyermekeimet. Tudom nem kis részben ettől függ örök boldogságunk. A Te példád szerint kezdettől Istennek és az örök életnek akarom nevelni őket. Segíts, hogy gyermekeim, ne csak korban és emberségben, de hitben, reményben és szeretetben is növekedjenek. Tudjak bölcs és erős lenni, hogy mindig megtaláljam és követni tudjam a helyes utat-módot nevelésükben. Kérj erőt számomra, hogy szavaimmal és tetteimmel példát adjak nékik az emberségre, és kereszténységre. Könyörögj gyermekeimért, légy az ő édesanyjuk is. Ámen.

SZOLÁNSZKY Ágoston:
Öt lépés az Istenhez

Amikor 1969. július 20-án, a tüzes szekéren égbe vitetett Illés próféta napján Neil Alden Armstrong elsőnek az emberek közül a holdra lépet, azt mondta, hogy *„ez kis lépés egy embernek, de nagy lépés az emberiségnek”*. Ugyanakkor vannak olyan lépések is, amelyek kicsinyek az emberiség számára, de nagyok egy konkrét ember életében. Ilyen öt kis lépést tehetünk meg a Feltámadás ünnepére való felkészülésünk során. Minden böjti vasárnap egyet-egyet.

Első lépés: „Isten képmásai, ikonjai vagyunk”

A Szent Negyvened elő vasárnapja az igazhitűség vasárnapja megnevezést viseli. Ennek fő oka, hogy a 842-ben bevégződött ikontiprás időszakáról megemlékezzünk. Liturgikus szövegeinkben gyakran felcsendül a hitnek a fogalma. Ugyanakkor beszélve az ikonokról amelyek jelképekben megelevenítik Krisztus, az Istenszülő és megannyi szent jellegzetes vonását, nem feledkezhetünk meg a világegyetem legszebb ikonjáról – magáról az emberről.

Kinyitva a Bibliát, már rögtön az elején azt olvassuk, hogy *„Isten megteremtette az embert, saját képmására”* (Ter. 1,27), vagyis ikonjára, amint a görög szövegben találjuk. Ez a képmás természetesen nem a testre vonatkozik, hiszen az Isten – lelki lény. A katekizmus az Isten képmásának fogalmát úgy magyarázza, hogy *„Az emberi egyed, mivel Isten képmása, a személy méltóságával bír: nem csupán valami, hanem valaki. Képes arra, hogy megismerje önmagát, uralkodjék önmagán, szabadon ajándékozza magát és közösségre lépjen más személyekkel”* (KEK 357). Igen, ez egy igen fontos lépés, hogy az ember tudatosítsa elsősorban önmaga számára, hogy milyen nagy tisztességet kapott az Istentől és azt, hogy milyen magasztos célra van teremtve. Ily módon önmagunk megismerése, Isten képmásának való felismerése személyünkben, az önuralom és a szabad akarat harmóniájára való törekvésünk fontos első lépés az Isten felé.

Második lépés: „A 4 barát”

Mindenki számára érthető, hogy az ember természetéből kifolyóan közösségi lény. A férfi és a nő szeretett közösségéből fakad az új emberi élet, a család közösségében formálódik, majd a társadalom közösségében alakul ki egyénisége. Az ember a közösségben mutatja meg igazán önmaga mivoltát. A második vasárnap Evangéliumi olvasmánya egy inaszakadt meggyógyításának történetét tárja elénk. És talán szép sajátossága ennek a csodálatos gyógyulásnak a 4 barát közreműködése, akik beteg barátjukat elvitték Jézushoz és nem voltak lusták a tetőn keresztül leengedni őt Krisztushoz. Tehát, a második lépés a barátságról, mint önmagunk másoknak való ajándékozásáról szól. Van egy igen bölcs mondás, mely szerint senki sem lesz egyedül sem a Mennyországban, sem pedig a pokolban. Bárhova is kerülünk, magunkkal visszük azoknak egy részét, akikkel közösségben élünk. Ha jó barátok vagyunk, akkor segítünk másoknak eljutni Jézushoz. Ha pedig rossz barátokként viselkedünk – akkor eltávolítunk másokat is az Üdvösségtől. Ugyanakkor észben kell tartani azt is, hogy nekünk is szükségünk van jó barátokra, akikhez bizalommal fordulhatunk.

Nem kevésbé fontos, hogy folytonosan 4 jó barát társaságában éljünk, mégpedig a négy sarkalatos erény baráti társaságában, amelyek az Igazságosság, Mértékletesség, Bátorság és Bölcsesség. Ha igazságosan ítéljük meg önmagunk tetteit, ha mértékletesek vagyunk cselekedeteinkben, ha van elég bátorságunk bevallani hibáinkat és bölcsességünk a bűnök elkerülésére, akkor a négy barát segítségével könnyen eljutunk Jézushoz és gyógyulást nyer lelkünk.

Harmadik lépés: „Üdvözlégy életadó kereszt”

Ha valaki azt hallja, hogy „kereszt”, akkor rögtön valami nehézség, megpróbáltatás jut az eszébe. A harmadik vasárnap azonban arra tanít minket, hogy a kereszt lehet életadó is. A Szent Kereszt tisztelete ősidők óta jelen volt az Egyházban, kiváltképpen a Kereszt IV. században való megtalálása után. Központi szerepe és tisztelete, más egyéb napokon kívül természetesen, a Nagyböjt időszakára esett. Kiváltképpen Nagypénteken volt fontos szerepe egészen a XIV. századig, amikor is a Kereszt helyét a Plascsenyica vette át a bizánci rítusban. Mindazonáltal mindenki tisztában volt vele, hogy a Kereszt tisztelete nem hanyagolható el. Ily módon ez a tisztelet átkerült a böjt végéről a közepére és a Kereszthódoló vasárnap liturgikus életünk része lett. És ez a változás talán nagyon is pozitív dolgot eredményezett, hiszen a Szent Kereszt árnyékában kicsit megpihenhetünk a böjti menetelésben. A lépések sorát egy kis megálló teszi változatos-

sá. Ezen a megállón elgondolkodhatunk azon, hogyan is kapunk életadó erőt a Kereszttől? A válasz egyszerű, pontosan úgy, ahogyan ezt Krisztus tette. Meghalt értünk a Kereszten és így a Kereszt életadó forrássá vált. Ha mi is megtanulunk önfeláldozóan élni, ha komolyan vesszük Krisztus tanítását arról, hogy aki követni akarja Őt, annak fel kell venni saját keresztjét és követni az Üdvözítőt, akkor megértjük és megérezzük, hogy Krisztus Keresztje által és a mi keresztünk által valódi életet kapunk. A Szent Kereszt számunkra valódi fegyverré válik a bűn és a gonoszlélek ellen. Krisztus kereszthalála által elért dicső győzelmét a halál s a bűn felett mi sem tükrözi jobban, mintsem az, hogy a Kereszthódoló vasárnap utrenyei kánonjának tropárjai a húsvéti kánon melódiáira éneklődnek.

Negyedik lépés: „Jertek, munkálkodjunk"

A Szent Negyvened negyedik vasárnapján az Utrenye dicséreti sztihirájában gyakorlati utasítást kapunk: *„Jertek, munkálkodjunk a titokzatos szőlőskertben a bűnbánat gyümölcseit érlelve; nem étkezésben és ivásban vesztegelve, de imádsággal és a böjtöléssel erényekre szert téve"*. Hát igen, minden elméleti dolog próbája a gyakorlat, és ha a lelki fejlődésről, megtérésről beszélünk, akkor a szorgos munka nem maradhat el. Krisztus Urunk, hirdetve az Evangéliumot, soha egyetlen szóval sem mondta, hogy könnyű a keresztény és Istenfélő élet. Sőt, sok olyan, mondhatni ellen reklámot mondott, melyeket hallva talán sokan kétszer is meggondolják a keresztény életmód gyakorlását. Mindazonáltal a kitartó munkának olyan ellenállhatatlan jutalma van, mint az örök boldogság az Isten országában. Ezért érdemes küzdeni, dolgozni. Nem a haszonért, hanem Isten iránt érzett szeretetünkből kiindulva. Aki nem lusta, annak az Isten is segít. A közmondás is úgy tartja: „Segíts magadon, Isten is megsegít."

Ötödik lépés: „Alázatosság"

Ahogyan a gőgösség minden, de legalábbis nagyon sok bűn szülőanyja, úgy az alázatosság az erények alapja. Sőt, a megtérés és az életünk megváltoztatása sem jöhetne létre, ha nem lenne jelen szívünkben az alázatosság. Éppen ezért a Szent Negyvened ötödik vasárnapján az Egyház azt a csodálatos evangéliumi szakaszt olvastatja fel, amelyben Krisztus apostolainak a következő tanítást hagyja örökségül: *„Ha valaki közületek nagy akar lenni, legyen a szolgátok, és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája" (Mk. 10,43-44)*. Ha hitünk, barátaink, a Szent Kereszt és a szorgos lelki munka által elérjük az alázatos életet, akkor meglátjuk magunk sémisségét és az Isten nagyságát, meglátjuk bűneinket és azokat alázatosan megvalljuk az Isten előtt – szent Gyónáshoz járulunk, így készek leszünk nem csak éjjenezni a Jeruzsálembe bevonuló Krisztust, de ott tudunk lenni az Ő Keresztje alatt is, hogy csendben elkísérvén Őt a sírhoz harmadnapra majd meghalljuk és meglássuk a feltámadás örömhírét az Atya, a Fiú és a Szentlélek dicsőségére. Ámen.

SZÁROVI Szent Szerafim:

A böjtről

A böjt nem csak azt jelenti, hogy ritkán eszünk, hanem azt, hogy keveset eszünk; nem is azt, hogy egyszer eszünk, hanem azt, hogy nem eszünk sokat. Oktalan az a böjtölő, aki kivárja a megfelelő időpontot, és étkezés idején egészen átadja magát - testével és elméjével - a telhetetlen falánkságnak.

Az ennivaló megválasztásánál arra is kell figyelni, hogy ne tegyünk különbséget ízletes és nem ízletes étel között. Ez az állatokra jellemző tulajdonság, az értelmes embernél ez nem dicsérendő. Mi azért mondunk le az ízletes ételről, hogy csitítsuk a test lázongó tagjait, és szabad utat engedjünk a lélek cselekedeteinek.

Az igazi böjt nem csupán a test gyötréséből áll, hanem abból, hogy azt a falat kenyeret, amit szeretnél megenni, odaadod az éhezőnek. „Boldogok az éhezők, mert majd jóllaknak."(Mt 5,6).

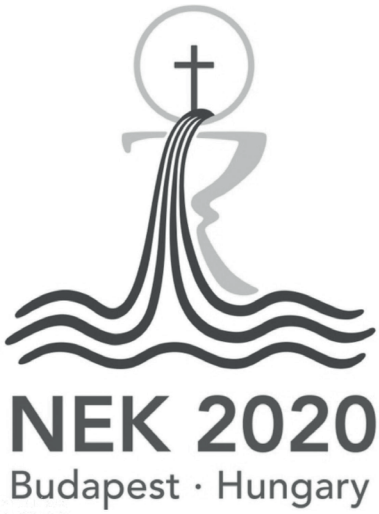
Üdvözítő Urunk Jézus Krisztus, az aszkéta élet alapítója, mielőtt megkezdte volna az emberi nem megváltásához szükséges aszkézist, tartós böjttel erősítette meg magát. És az aszkéták mind, amikor fáradozni kezdtek az Úrért, böjttel vértezték föl magukat és nem másképp léptek a keresztútra, mint a böjtöt választva aszkézisül. Az aszkézisben elért sikereiket a böjtben elért sikereiken mérték le.

A szent emberek nem elhamarkodva kezdtek hozzá a szigorú böjthöz, hanem lassan és fokozatosan váltak alkalmassá arra, hogy beérjék a legszűkösebb étellel. Amikor Szentéletű Dorofej a tanítványát, Doszifejt böjtölni tanította, fokozatosan csökkentette napi adagját, úgy hogy a napi négy font étel végül nyolc lat kenyérre zsugorodott. (1 orosz font = 0,409 kg, vagyis 409 g, 1 lat = 17,5 g)

S mindemellett a szent böjtölők, sokak csodálatára, nem ismerték az elgyengülést, hanem mindig frissek, erősek és készek voltak a cselekvésre. Ritka vendég volt közöttük a betegség, és igen hosszú életűek voltak.

Ahogyan a böjtölő teste finommá és könnyűvé válik, úgy lesz a lelki élete tökéletessé és csodás jelenségekben tárulkozik fel. Akkor a lélek mintegy testetlen testben végzi a munkáját. A külső érzékek mintegy bezárulnak, és az elme elszakadva a földtől a menny felé emelkedik és egészen belemerül a szellemi világ szemlélésébe. Ugyanakkor nem mindenki képes magára venni mindenben a megtartóztatás szigorú reguláját vagy pedig megvonni magától mindazt, ami erőtlenségeiben könnyebbségül szolgálhatna. „Aki fel tudja fogni, fogja fel." (Mt 19,12)

Minden nap annyit kell étkezni, hogy a test erőre kapván, a léleknek barátul és segítségül szolgáljon az erénygyakorlat végzésében. Egyébként előfordulhat az is, hogy a test elgyengülésével a lélek is elerőtlenedik. Szerdán és péntekenként, különösen a négy böjti időszak alatt, az atyák példáját követve naponta csak egyszer étkezz, s akkor az Úr angyala csatlakozik hozzád.

„Minden forrásom belőled fakad.”
(Zsolt 87,7)

PŐSZE Roland:
Eucharisztia a Bibliában

XVI. Benedek pápa Sacramentum Caritatis kezdetű apostoli buzdítása az eucharisztiáról, az egyház életének és küldetésének forrásáról és csúcspontjáról szól. Ebben kifejeződésre jut az, hogy az Eucharisztiának minden szentségben fontos szerepe van, és igazi forrásként jelenik meg, megerősítve a benne hívőket. A II. vatikáni zsinat szerint az eucharisztia *„az egész keresztény élet forrása és csúcspontja”* (LG 11), *„a keresztény közösség alapja és szegletköve”* (PO 6), *„az egyház életének forrása”* (UR 15), *„minden evangélium-szolgálat forrása és csúcsa”* (PO 5), *„a keresztény közösség egész életének igazi középpontja és csúcsa”* (ChD 30), általa *„él és növekszik állandóan az egyház”* (LG 26), *„benne van az egyház egész kegyelmi gazdagsága”* (PO 5).

2020. szeptember 13-20 között kerül megrendezésre Budapesten az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, melynek mottója: *„Minden forrásom belőled fakad.”* (Zsolt 87,7) Ahhoz, hogy ennek az eseménynek mindenkire kiáradó hatása legyen, meg kell vizsgálni önmagunkat, ismereteinket az Eucharisztiáról. Ebben a sorozatban szeretnénk minél mélyebbre jutni a szeretet mindenkire kiáradó jóságához, Jézushoz, aki az ő testét és vérét hagyta itt eledelül.

A Bibliában Isten szava közel jut az emberiséghez. Isten jelenléte és titokzatossága sok emberben más és más kihívásokat okozott. Az ószövetségben az áldozat bemutatása egy minden lény fölöttinek az engesztelésére szolgált. Az égő-, béke-, vétek- és ételáldozatok szorosan hozzákapcsolódtak a zsidó nép hagyományaihoz. Káin, Ábel és Noé áldozatai ismeretesek voltak. Az eucharisztia első előképét Melkizedek, Szálem (Jeruzsálem) királya (*„Melkizedek Jeruzsálem királya és főpapja, nem zsidó létére az igaz Istent szolgálja..”* (Ter 14,18) mutatja meg, aki kenyeret és bort hozott Ábrahámnak. Ő *„a magasságbeli Isten papja volt.”* Szent Pál a Zsidókhoz írt levelében így ír róla: *„Mert ez a Melkizedek, Szálem királya, a fölséges Isten papja, aki Ábrahámnak eléje ment, amikor az a királyok legyőzése után visszatért, megáldotta őt, azaz a békesség királya; apa nélkül, anya nélkül, nemzetségtábla nélkül jelent meg; mivel sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, hasonló Isten Fiához, és pap marad mindörökké.”* (Zsid 7,1-3) Ez a pogány király elővételezi az eucharisztia jelentőségét és örökké megmarad a „mindenség pap”-jának.

A pusztai vándorlás idején a választott nép panasszal fordult Mózeshez, hogy adjon neki eledelt. A Kivonulás könyvében olvashatjuk: *„Zúgolódott ekkor Izrael fiainak egész közössége Mózes és Áron ellen a pusztában. Azt mondták nekik Izrael fiai: »Bárcsak meghaltunk volna az Úr keze által Egyiptom földjén, amikor a húsos fazekak mellett ültünk, és jóllakásig ettünk kenyeret! Miért hoztatok ki minket ebbe a pusztába, hogy éhen veszítsétek ezt az egész sokaságot?«”*(Kiv 16,2-3) A panaszkodó és éhező nép visszaemlékezik az egyiptomi múltra, ahol mindenük meg volt. Nem éheztek és nem szomjaztak. A kimerültség és elkeseredettség felidézi bennük ezt az érzést és inkább ismét vállalnák a rabszolgaságot, mint hogy szabadon éljenek az Isten jelenlétében. Ezért az Úr megerősíti és ad nekik kenyeret, mannát az égből: *„Azt mondta erre az Úr Mózesnek: »Íme, én majd kenyeret hullatok nektek az égből!”* (Kiv 16,4) Ez az eledel nem volt más, mint az úton levők, zarándokok pillanatnyi tápláléka, amely mulandó és romlandó. János evangélista erre utalva megjegyzi a kenyérrel kapcsolatban: *„Atyáitok mannát ettek a pusztában, mégis meghaltak...”* (Jn 6,49). A manna ugyan rövid időre enyhítette az emberek éhségét, az igazi mennyből leszállott kenyér azonban maga Jézus.

Az ószövetségi nép a föld terményei közül hálaadásként ajánlották fel a Teremtőnek a kenyeret és a bort. (Vö. MTörv 8,3.) Ebben megtapasztalható volt az ember részéről köszönet és az elismerés az Isten iránt. Isten minden jóság forrása, aki nem mond le gyermekeiről és a neki bemutatott áldozat egyfajta hálaadásként jelenik meg. Az ember részéről a legnagyobb hálaadás, ha elfogadja és teljesíti Isten akaratát. Az ószövetségi áldozati szertartások legtöbbje áldozati lakomával zárult. Ebben Isten az, aki az áldozókat meghívja asztalához. A szent lakoma egységet kovácsol Isten és vendégei között. Ez az egység tükröződik vissza a mindennapi életben is, ahol az ember rádöbben arra, hogy Isten nélkül értelmetlen az élete, nem találja helyét a világban és a figyelme a rosszra irá-

nyul. Isten az, aki képes mindezt megváltoztatni.

A választott nép életében jelentős eseménynek számított A pászka vacsora. Isten részéről annak a tudatosítása, hogy mindent megtesz az emberekért. Kiválasztja Mózest és Áront, a fáraóhoz küldi őket és kéri, hogy vezessék ki a népet Egyiptomból Kánaán földjére. A különböző megpróbáltatások és csapások után végül a 10. csapás után a fáraó enged a kérésnek és megteszi, hogy a népet elengedi. A kenyér és a bor a kivonulás eseményei során új jelentéssel gyarapodtak: a kovásztalan kenyér, amelyet Izrael minden évben húsvétkor fogyasztott az Egyiptomból történt, megszabadító kivonulás sietségére emlékeztette a népet. A húsvéti bárány és annak vére. *„Ha látom a vért – mondja Isten -, kihagylak benneteket."* (Kiv 12,13), vagyis megkíméllek és megszabadítalak benneteket. Jézus áldozatának előképe a bárány leölése, feláldozása a kivonulás eseményében és annak rituális évenkénti megismétlésében. Ez az esemény egy mindenkire érvényes megemlékezés, amit minden évben meg kell ünnepelniük.

Az Újszövetségben az eucharisztia új jelentés tartalmat kap Jézus Krisztus nagycsütörtöki cselekvésében. Krisztus kereszt áldozata a megváltás és az örök üdvösség ajtajának megnyitója. A legősibb emlék Szent Pál apostol korintusiakhoz írt levelében maradt fent: *„...az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárulták, fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és így szólt: »Ez az én testem, amely értetek van. Ezt tegyétek az én emlékezetemre!« A vacsora után ugyanígy fogta a kelyhet is, és így szólt: »Ez a kehely az újszövetség az én véremben. Tegyétek ezt, ahányszor csak isszátok, az én emlékezetemre!«"* (1Kor 11,23-25) A titkos vacsorán történt eseményekről az evangélisták is beszámolnak. Krisztus alapító szavai mind a mai napig a Szent Liturgia állandó és lényeges része. Minden Szent Liturgiában visszatérünk az titkos vacsora termébe és részeseivé válunk a nem mindennapi eseménynek. Azonban mindennek meg van az ára, ahogyan Szent János evangéliumában olvashatjuk: *„Bizony, bizony, mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok a vérét, nem lesz élet bennetek. De aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, s feltámasztom az utolsó napon. A testem ugyanis valóságos étel, s a vérem valóságos ital. Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, az bennem marad, én meg benne. Engem az élő Atya küldött, s általa élek. Így az is élni fog általam, aki engem eszik."* (Jn 6,53–57)

Krisztus valóságosan jelen van az eucharisztiában (*„A testem ugyanis valóságos étel, s a vérem valóságos ital."*), s nem csupán jelkép, és nem is egy egyszerű megemlékezés. A szentáldozásban az egész Krisztust vesszük magunkhoz a kenyér és a bor színe alatt. Szent Pál apostol levelében a méltatlanságról és az ítéletről ír azokkal kapcsolatban, akik nem ismerik az eucharisztia lényegét. *„Ezért aki méltatlanul eszi a kenyeret vagy issza az Úr kelyhét, az Úr teste és vére ellen vét. Tehát vizsgálja meg magát mindenki, s csak úgy egyék a kenyérből és igyék a kehelyből, mert aki csak eszik és iszik anélkül, hogy megkülönböztetné az (Úr) testét, saját ítéletét eszi és issza."* (1Kor 11,27–29) Itt nem egyszerűen „boros kenyérről", vagy „kenyeres borról" van szó, mint azt sokan gondolják, hanem Jézus Krisztus valóságos testéről és valóságos véréről. Ez az egyértelmű tanítás, amely megadja a megkülönböztetés igazságát.

A feltámadás utáni események egyike volt az emmauszi tanítványok találkozása Krisztussal. A Jeruzsálemből Emmauszba tartó tanítványok tele vannak csalódottsággal és inkább elmenekülnek, mintsem az elveszettség tengerében legyenek. Jézus melléjük szegődik, de nem ismerik fel őt. Az igazi felismerés a kenyértörésben történik. Ekkor már tisztán és világosan látnak. A feltámadt Jézus visszaadja nekik a reményt. *„Bement hát, hogy velük maradjon. Amikor asztalhoz ült velük, fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték, de ő eltűnt a szemük elől."* (Lk 24,29-31) Az eucharisztia alapításának eseményei újra felidéződnek Krisztus cselekedeténél és ami elveszett és reménytelen volt az egyszerre értelmet nyer. Nem tartották magukban, hanem azonnal visszaindultak és elmesélték az apostoloknak a felismerést és a reményt.

Az eucharisztia bibliai összefoglalása (természetesen nem teljes) világossá teszi számunkra, hogy az ószövetségi előképek és áldozatok bemutatása, az újszövetségben Krisztus kereszt áldozatában ismerhetőek fel és nyernek értelmet.

„Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az bennem marad, és én őbenne." (Jn 6,56)

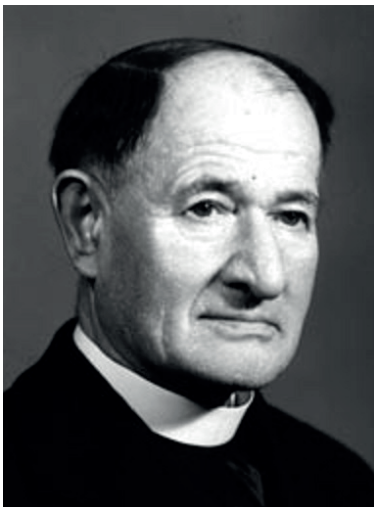

SZABÓ Konstantin: „Krisztusért meghalni annyit jelent, mint örökké élni” Boldog Romzsa Tódor és a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye hitvallói és vértanúi, 2. rész

Az első rész a KárpátIkon előző, karácsonyi számában.

A főpapok sorát folytatva még három püspökről szólhatunk. Egyikük hitvalló, a másik kettő vértanú. A hitvalló a mindenki által jól ismert, mondhatni közkedvelt Chira Sándor. Őt „simán” kiutasították Kárpátaljáról, amikor lágeri fogsága után hazajött. Így kénytelen volt a kazahsztáni Karagandába letelepedni. Nagyon szép és aktív munkát végzett élete végéig.

Az egyházmegye területén Murányi Miklós volt az apostoli vikárius, az ordinárius, ám az egyházmegye lelki irányítója és vezetője Chira Sándor volt. A legfontosabb tevékenysége az volt, hogy papokat szentelt. Első alkalommal 1956. november 7-én, amikor az állami vezetőség a nagy forradalmat ünnepelte. A kétnapos munkaszünet leple alatt az egyházmegye újjáéledt. Ahol ugyanis papszentelés van, ott élő marad az apostoli folytonosság. Chira négy olyan egykori kispapot – Stilicha József, Csépes János, Szabó Konstantin és Bugir Mihály szeminaristákat – szentelt fel pappá, akik Romzsa Tódor halála miatt nem lettek korábban papok, pedig már tanulmányvégzett növendékei voltak a szemináriumnak. Az egyházmegyét látszólag likvidálták 1947-ben, amikor meggyilkolták Romzsa püspököt. Valóban meg is állt az egyházi élet egy rövid időre. Ám 1956 novemberében újraindult. Ugyan zárt ajtók, besötétített ablakok mögött, de élt. Chira Sándor 1983-ban bekövetkezett haláláig 3 püspököt és 16 papot szentelt fel. Ők a legnagyobb bizonyítékai annak, hogy az egyházmegye tovább létezett és működött.

Chira Sándor és Orosz Péter

A másik két főpap Orosz Péter és Zavagyák Bazil József OSBM volt. Velük kapcsolatban sajnos csak feltevésékre, közbeszédre tudunk hivatkozni. Az illegális időben a görögkatolikus vezetők arra törekedtek, hogy egyszerre több püspöke legyen az egyházmegyének, ezáltal igyekeztek biztosítani a papszentelést és az apostoli folytonosságot.

Az egyik püspök Orosz Péter volt, akit 1953. augusztus 27-én az ilosvai járási Alsókaraszlón egy Pócsik nevű milicista két pisztolylövéssel agyonlőtt.

A másik Zavagyák szerzetes volt, aki megjárva a lágert 1956 júniusában szabadult. Két évig odahaza működött titokban. A KGB nem hagyta békén, arra kényszerítették, hogy vagy hagyja el Kárpátalját, vagy vonuljon pravoszláv kolostorba. Miután ő elutasította az ajánlatokat, 1958. december 4-én reggel a rakaszi letérőnél egy teherautó elgázolta őt, majd három KGB-s kiugrott az autóból és vasrudakkal megverte. A huszti korházba még magához tért az atya és megkérdezte: „Mi történt velem? Én biciklin mentem…” Ám e szavak után meghalt.

Feltételezhető, hogy Orosz Pétert és Zavagyák atyát is azért likvidálták, mert feltételezték róluk, hogy püspökök.

Ezek után az egyházmegyében Chira Sándor maradt az egyedüli püspök. Ő 1977-ben szentelte püspökké Szabó Konstantint, apai nagybátyámat.

Egy kissé előre szaladtam az években, de térjünk vissza az 1949. februári eseményekhez. A „a névsor” 127 hitvalló pappal folytatódott. Nekik volt lelki és testi erejük ellenállni a kommunista terrornak. Ők nem földi jólétben hittek, hanem Krisztus szavaiban: *„aki követni akar, vegye fel keresztjét.”* Az örök eszméket nem lehet felcserélni, nem lehet áruba bocsátani. Nem egy hitvalló pappal volt alkalmam és lehetőségem beszélgetni. Szép volt hallani, hogy nem tartották magukat hősnek. Hálát adtak a Jó Istennek, hogy ebben a kegyelembe részesítette őket. Erőt és kitartást adott nekik, hogy ne törjenek meg. Dr. Ortutay Elemér teológiai professzor tanárom és nevelőm. Az ő irányítása alatt végezhettem tanulmányaimat. Azt vallotta magáról, hogy *„ha legalább egy ujjal hozzám értek volna, bármilyen kis testi erőszakot alkalmaztak volna, nem biztos, hogy kibírtam volna.”*

Három csoportra oszthatjuk a papságot:

1. Az elsőbe kerül az a 127 hitvalló, **akik nem írtak alá és elítélték őket**. Mivel 1947-ben a halálos ítéletet, mint büntetési módot eltöröltek, apáinkat, nagyapáinkat 10-től 25 évig terjedő börtönbüntetésre és kényszermunkatáborra ítélték.

Romzsa püspökkel együtt 30 vértanúról beszelhetünk, akik életüket áldozták hitükért és a nemzetért. Drágább volt számukra a becsület, az eszme, az eskü, az adott szó és legfőképp a jó példa. Van az életnek olyan pillanata, amikor a „rongy életünk" mit sem ér. 25 oltártestvérünk jeltelen sírban nyugszik.

A vértanúk mellett vannak olyanok, akik vagy idős kor, vagy betegség okán nem élték túl a lágerben eltöltött időt, s ott fejezték be földi zarándokútjukat. Kohutics Tivadar, amikor meghallotta, hogy szabad és mehet haza, örömébe szörnyet halt. 74 éves volt és a messzi Ábez egyik jeltelen sírjában nyugszik.

Jeltelen sír. Annyira fájó ezt leírni és kimondani. Családtagoknak, gyermekeknek és unokáknak nincs hová elmenniük. Nincs temető, sír, melyre kivihetnének egy szál virágot, vagy meggyújthatnának egy mécsest és emlékezhetnének... Hadd említsem meg Ortutay Jenő nevét, mivel ennek az Országháznak a képviselője volt. Hadd adózzak itt az emlékének. 1950. december 24-én, karácsony szentestéjén halt meg, és ugyancsak Ábezben nyugszik. A temetését, már amilyen temetés létezhetett ilyen körülmények közt – mivel más pap nem volt abban a lágerben –, egy izraelita rabbi végezte, ő imádkozott a Teremtő Istenhez.

Valahol hallottam ezt a kifejezést: *„Szibéria azon kívül, hogy nagyon rideg és hideg, egy nagy temető. A kommunista szovjet terror nemzetközi temetője."*

2. **Hitvallók, akiket nem vittek lágerbe.**

A második csoportba 50 nevet sorolhatunk fel. Akikről azt mondhatjuk némi iróniával, hogy „megúszták". Ők azok, akik nem írtak alá, vagyis épp olyan hitvallók, mint az előbbiek, azzal a különbséggel, hogy nem őket nem tartóztatták le, nem ítélték el.

Bizonyos, hogy nem lehet a lágerben átélt borzalmakat, embertelenséget bármihez hasonlítani. De amit ez az 50 pap és családtagjai átéltek – főként 1953-ig, Sztálin haláláig –, szinten szót és figyelmet érdemel. Személyesen ismertem és ismerek családokat, akik ezt az időszakot átszenvedték. Akiket letartóztattak, azok már túl voltak rajta. Akiket pedig nem, azok azzal ébredtek és azzal tértek nyugovóra, mikor jönnek értem, mikor visznek el. Ki a következő és mikor kerülök sorra? Vaszócsik Miklósról tudom, hogy a kis hátizsákja össze volt csomagolva a legszükségesebb holmikkal. Egy másfél szobás kis lakásban éltek. Várandós feleségével a hatodik babájukat várták, valamint velük volt az anyósa, Mondi Miklós atya felesége négy gyerekkel.

Szeretném a sort folytatni Karcub Pállal, az utolsó nagyszőlősi parókussal, akinek 16 gyermeke volt. Vagy Medveczky Pál falucskai parókussal, aki kilenc gyermek édesapja volt. A gyerekek számát mondogatva hadd jegyezzem meg, hogy a 127 hitvalló elítélt papból 105-nek volt családja, és a gyerekek száma 396 volt ezekben a családokban.

Amikor püspökök szenvedéseiről és helytállásáról beszélünk, a velük helytálló papcsaládokról is emlékeznünk kell!

3. A harmadik csoportba az úgynevezett **aláírtak** tartoznak. Akik áttértek a pravoszláv egyházba, 132-en voltak. Ebből 55 rövid idő után rendezte tévedését és visszatértek a katolikus egyházba.

77 olyanról beszélhetünk, akik ténylegesen elhagyták az egyházat. Vagy tudatosan döntöttek, vagy korai haláluk miatt nem érkeztek visszarendezni a státuszukat.

Családtagok.

Szeretnék nekik is emléket állítani, róluk is megemlékezni, s legalább egy gondolat erejéig adózni az ő hitvallásuknak is. Ők sok esetben nem kisseb embertelenségek, megaláztatások és nehézségek áldozatai voltak, mint a papok. A papnék, kevés kivétellel, mind tanítók voltak. 1947-ben mindegyiküket elbocsátottak az iskolából. Ez egy tudatos lépés volt. Papfeleség nem taníthatott. A megalázás mellett ez azzal is együtt járt, hogy megszűnt a tanítói fizetés, a család nehéz anyagi helyzetbe került. Így akarták elérni, hogy a papfeleségek rávegyék férjeiket a pravoszláv egyházba való átállásra.

Tessék nekem megengedni, hogy személyes példát hozzak fel. Kedves drága jó édesanyám példáját. 1950. április 25-én tartóztatták le édesapámat, akkor már a parókiáról, sőt a faluból, Csontosról is kilakoltatták a családját. A szomszéd faluban Knyáhinyán húzták meg magukat. Édesanyám ekkor 22 éves volt, Ilona nővérem pedig 1,5 éves. Ekkor kezdődött el édesanyám meghurcoltatása. Kezdve azzal, hogy a KGB arra akarta kényszeríteni, hogy hivatalosan váljon el aputól, mert nem lehet a „nép ellenségének" a felesége. Folytatva azzal, hogy nem tudott munkát találni, mert amint megtudták, hogy a férje elítélt, sőt az apósa is az, pár nap alatt elbocsátották. Próbálkozások sora kezdődött el Nagybereznán, és folytatódott Ungvár több helyén is. Az egyiken egy volt szeminarista „spicli" felajánlotta, ha édesanyám a szeretője lesz, akkor ő elintézi, hogy ne rúgjak ki a munkahelyről. Egy másik helyen a KGB azt ajánlotta neki, hogy legyen besúgó, akkor lesz munkája. Majd jött Beregszász, Rahó, míg végül Taracközön végre megállapodhatott, mert a cég vezetősége, ahol munkát talált, Kisinyovba székelt, és ott helyben nem volt káderosztály. Nagyberezna Kárpátalja legnyugatibb, Taracköz pedig szinte legkeletibb helysége.

Feltámadás.

A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye kálváriája 40 évig tartott. Nem volt hiábavaló Tódor püspök áldozata. Az egyházmegye feltámadt. Nem sikerült a sátán terve. Megfogyatkozva ugyan, 1989-ben 68 pap örülhetett a visszakapott legalizációnak. 18 olyan, aki megjárta a „keleti akadémiát" – tréfásan így hívta Bendász Pista bácsi a Gulágot. Ő is köztük volt. 16-an voltak, aki úgymond megúszták a börtönt. 11-en, akik még befejezték vagy tanultak „rendes" szemináriumban. És 23-an, akik illegális teológiát, egy személyes szemináriumot végeztek el és titokba lettek felszentelve. Köztük vagyok én is, akit 1986-ban szentelt fel Halavács József püspök titokban a lakásán.

A mai nap több mint 300 papja van egyházmegyénknek. A szeminárium Boldog Romzsa Tódor nevét viseli 61 kispappal. Ők vértanú püspökünk szellemiségében továbbviszik példáját.

Elhangzott 2019. február 13-án az Országházban, „A Mindszenty-per hetven év távlatából Főpapi sorsok Kelet-Közép-Európában" c. konferencián.

Böjtös receptek Mátyfalváról

FÁNK
(Turzai Marina receptje alapján)

Hozzávalók:
1 kg liszt
egy csomag szárított élesztő
kávéskanál só
2 evőkanál cukor
kb 3 dl langyos víz

Elkészítés:
A lisztben elkeverem az élesztőt, sót, cukrot és langyos vízzel puha tésztát dagasztok. Duplájára kelesztem, majd lisztezett deszkán ujjnyi vastagra nyújtom és kiszaggatom. A kiszaggatott tésztát megtöltöm lekvárral. Forró olajban pirosra sütöm mindkét oldalát.

VINYIGRET
(Magyar Olga és Maharita Erzsébet receptje alapján)

Hozzávalók:
4 db cékla
3 db burgonya
2 db sárgarépa
1 kávéscsésze szárazbab
20 dkg savanyú uborka
1 fej lilahagyma
só
feketebors
olaj

Elkészítés
A céklát és a burgonyát héjában megfőzzük, a sárgarépát és a babot megfőzzük. Amikor kihűltek, felkockázzuk őket a bab kivételével. A savanyú uborkát és a hagymát is felkockázzuk. Mindezt összekeverjük, ügyelve, hogy ne törjenek össze, s meglocsoljuk olajjal. Sót és feketeborsot adunk hozzá, és ismét összekeverjük.

Tálalás előtt hűtőszekrényben érleljük.

LEKVÁROS DERELYE
(Fehér Andzséla receptje alapján)

Hozzávalók:
40 dkg liszt
20 dkg szilvalekvár
4 evőkanál olaj
10 dkg zsemlemorzsa
víz

Elkészítés:
A lisztet gyúródeszkára öntjük, a közepébe mélyedést fúrunk, hozzáöntünk 1-2 dl langyos vizet öntünk. Összedolgozzuk, és addig gyúrjuk, amíg a tészta ruganyos nem lesz, és nem ragad a kezünkhöz. Nyújtófával vékonyra nyújtjuk, a tészta felét megrakjuk egymástól egyenlő távolságra szilvalekvárral, a másik üres felét ráhajtjuk. A halmok között az ujjunkkal lenyomjuk a tésztát, majd derelyevágóval feldaraboljuk. A derelyéket forró, sós vízben kifőzzük, az olajban megpirított zsemlemorzsában megforgatjuk. Ízlés szerint dióval és fahéjjal is meg lehet szórni. Azonnal tálaljuk.

KRUMPLIS DERELYE (VARENYIKI)
(Fehér Andzséla receptje alapján)

Hozzávalók:
40 dkg finomliszt
1 dl víz
só ízlés szerint
3 közepes db vöröshagyma
6 evőkanál olaj
5 db nagyobb burgonya

Elkészítés:
A liszthez hozzáadunk kb. 1 dl vizet, és ízlés szerint sót. Kézzel az egészet jól összegyúrjuk, hogy közepes keménységű tésztát kapjunk. Majd konyharuhával letakarjuk, és pihentetjük 15-20 percig. A tésztát vékonyra kinyújtjuk, és szaggatóval köröket szaggatunk belőle. A krumplit felkockázzuk, és puhára főzzük. Hagymás olajat készítünk, és az összetört krumplival összekeverjük. A tésztára rakunk a töltelékből, félbehajtjuk, a széleit jól összenyomkodjuk, kicsi táskákat formálunk. Sós vízben kifőzzük. Hagymás, kapros olajjal leöntjük.

MÁLÉKÁSÁS GOMBÁS TÖLTÖTT KÁPOSZTA

(Magyar Olga és Maharita Erzsébet receptje alapján)

Hozzávalók:
30 dkg szárított gomba
50 dkg kukoricadara
2 fej hagyma
2 db sárgarépa
1-2 fejeskáposzta
só, bors, pirospaprika ízlés szerint
paradicsomlé

Elkészítés:

A káposztákat sós vízben megdinsztoljuk, leveleire szedjük, a vastagabb levélereket kivágjuk, a nagyobb leveleket kettévágjuk.

A hagymát apróra vágjuk, a sárgarépát lereszeljük, olajra tesszük, pirítjuk, pirospaprikát adunk hozzá, hozzáadjuk a felvágott gombát, egyet rottyantunk rajta. Ízlés szerint sózzuk, borsozzuk.

A málékását több léből alaposan átmossuk, lecsepegtetjük, majd elkeverjük a gombával, és a szánk íze szerint befűszerezzük.

Ebbe az ételbe több olaj kell, mert nem jó, ha száraz a töltelék. Megtöltjük a káposztaleveleket, majd egymás mellé edénybe tesszük. Rétegezzük a káposztát és felöntjük annyi vízzel, hogy éppen csak ellepje és paradicsomlevet is öntünk rá. Ezután kb. 1 óráig főzzük, majd bebugyoláljuk.

HÁZI KENYÉR

(Tóth Irénke receptje alapján)

Hozzávalók:
1 kg finomliszt
1 tasak élesztő (vagy egy kocka friss)
kb. 0,5 l víz (langyos)
3-4 evőkanál napraforgó olaj
1 teáskanál cukor
2 teáskanál só

Elkészítés:

A lisztet egy tálba szitáljuk. A közepére mélyedést formázunk, beleöntünk cukros vízben felfuttatott élesztőt és vízben feloldott sót. A hozzávalókat összegyúrjuk, 10 percig dagasztjuk, hogy egy lágy, jól gyúrható tésztát kapjunk. (A vizet fokozatosan adagoljuk, attól függően, hogy a tészta mennyit vesz fel.) A dagasztás közben lassan kanalanként hozzáadjuk az olajat. Ha kész, tegyük kenyérsütő formába, kenjük meg vízzel a tetejét, és tegyük előre belangyosított sütőbe. Épp csak kézmeleg legyen a levegő és hagyjuk ott, amíg kétszeresére nem kel (kb. 1 óra).

A KÁPOSZTÁS PASZULY

(Tóth Irénke receptje alapján)

Hozzávalók:
1 kg édes káposzta
0.5 kg beáztatott paszuly
só ízlés szerint
bors ízlés szerint
3 l víz
paradicsomlé

A rántáshoz:
3 csapott evőkanál finomliszt
5 evőkanál olaj
1 közepes fej vöröshagyma
1 gerezd fokhagyma
1 evőkanál fűszerpaprika
babérlevél

Elkészítés:

A megmosott és beáztatott paszulyt egy nagy fazékban feltesszük főni. Amikor a paszuly megpuhult, hozzáadjuk a megmosott és felvágott káposztát és néhány levél babérlevelet. Ízlés szerint borsozzuk, sózzuk. A lisztet olajon pirítjuk egy serpenyőbe, majd egy fej vöröshagymát hosszú szeletekre összevágunk és hozzáadjuk a liszthez. Állandóan kevergetve elkészítjük a rántást és lereszelt fokhagymával ízesítjük. Ezután a tűzről lehúzzuk, és beletesszük a pirospaprikát. Amikor kész a rántás, ráöntjük a káposztás paszulyra, egy pár percig forraljuk. Paradicsomlével savanyítjuk ízlés szerint.

„LUDAS KÁSA"

(Tóth Irénke receptje alapján)

Hozzávalók:
20 dkg rizs
8 dkg sárgarépa
1 csokor petrezselyemzöld
5 g őrölt bors
1 dkg só
8 dkg vöröshagyma
4 dl víz

Elkészítés:

A hagymát és a petrezselymet felaprítjuk, a zöldségeket felkockázzuk. A zöldségeket a hagymával együtt olajon megpároljuk. Beletesszük a megmosott rizst és a zöldségekkel együtt üvegesre pirítjuk és felengedjük a főtt vízzel. Kavargatva sóval és a fűszerekkel ízesítjük, rászórjuk a petrezselyem zöldet és készre főzzük.

NAGYBÖJTI MARATON – 2020

Nagyböjt I. hete

2020. február 24. (hétfő): Az ima a mennyország előíze: a paradicsomkertből maradt itt. Sosem hagy minket vigasztalás nélkül. Méz, amely leszáll a lélekbe, és mindent megédesít. A jól végzett imádságban eltűnik a szenvedés, mint a hó a napsütésben.

Napi feladat: A Nagyböjt kezdete. Mondja el magáért és a családtagjaiért a böjt kezdetére írt imát! Ha eddig nem gyónt, tervezze meg, hogy a hét melyik napján tudja ezt megtenni!

2020. február 25. (kedd): A jó Isten nem azt nézi, milyen hosszan vagy milyen szépen imádkozunk. Az a fontos, hogy az ima a szívünkből fakadjon, tisztelet és az a vágy hassa át, hogy egyedül Istennek akarjunk vele örömet szerezni.

Napi feladat: Olvassa el a Szentírásból a következő részeket: MTörv 30, 15-20; Mt 7, 13-14! Melyik utat válasszam? Vajon melyik a nehezebb? Középútról szó se lehet...

2020. február 26. (szerda): A jó imádsághoz nem kell sok beszéd. Tudjuk, hogy a jó Isten itt van az oltáron, kitárjuk előtte szívünket, és örülünk szent jelenlétének: ez a legjobb ima, bizony ez.

Napi feladat: Első lépés: Lk 15, 18-19. Írja le egy lapra a visszatérő bűneit!

2020. február 27. (csütörtök): Egy híres árvaház alapítója tanácsot kért Vianneytől, hogy megszerezze-e magának a nagyközönség támogatását a sajtó útján. „Ahelyett, hogy zajt csapna az újságokban, csapjon zajt az oltár előtt. „ – mondta neki a plébános.

Napi feladat: A Sátán nagyon jól tudja, hogy életünknek mely területeit nem rendeltük alá Istennek, és pontosan ezeken fog megkísérteni. - Vegye elő a tegnapi lapot!

2020. február 28. (péntek): Ha az embernek nincs hite, akkor vak. Nem ismerheti meg sem az igazságot, sem a jót; csak hamisságot ismerhet meg, mert ködben van, és nincs világossága. Ha volna világossága, jól látná, hogy mindaz, amit szeret, csak a semmibe foszlik.

Napi feladat: Az első megálló az úton: a kereszt, amit én okoztam, de amit zokszó nélkül vett a vállára értem Krisztus – hogy legyen esélyem végigmenni az úton. Ma feltétlenül vessen keresztet az útszéli keresztek előtt!

2020. február 29. (szombat): A mi hitünk csak olyan háromszáz mérföldes messzeségből lát; mintha a jó Isten a tenger túlsó partján volna. Ha olyan eleven, átható hitünk volna, mint a szenteké, úgy látnánk Krisztus Urunkat, mint ahogy ők látják.

Napi feladat: Tegnap este kollibát szenteltünk. Sokan idejétmúltnak tartják a böjti étel-szabályokat. Pedig nem mindegy, sem testileg, sem lelkileg, miért és mivel táplálkozunk az úton. Biztosan van olyan könyv, amit már régen el akar olvasni. Lapozzon ma bele!

Nagyböjt II. hete

2020. március 1. (vasárnap): Az embernek nincs bátorsága hordozni a keresztet; ez nagy hiba, mert akármit is tegyünk, a kereszt fogva tart minket, nem tudunk előle menekülni.

Napi feladat: Igyekezzen ma a Szent Eukarisztiában részesülni, egyesülni az Egyházban Krisztussal, este pedig mondja el családjával közösen a Hitvallást (a hiszekegyet)!

2020. március 2. (hétfő): Az Istennel egyesült lélekben mindig tavasz van.

Napi feladat: Ma törekedjen odafigyelni a szavaira és a tetteire! Imádkozzon szeretteiért!

2020. március 3. (kedd): Lássátok, gyermekeim, a jó Istenen kívül semmi sem állandó, semmi, de semmi! Talán az élet? Az elmúlik. Talán a szerencse? Az elhagy. Talán az egészség? Az elromlik. Talán a becsület! Azt megtámadják. Jövünk-megyünk, mint a szél...

Napi feladat: Tegyen ma valamit csupán Isten kedvéért! (A Szentírás olvasásával megtudhatja, mi legyen az!) vö.: Mt 7, 24

2020. március 4. (szerda): Amikor átadjuk magunkat szenvedélyeinknek, töviskoszorút fonunk a szívünk köré.

Napi feladat: Tudna ma böjtölni valakiért? Ajánlja fel a böjtjét azért, akinek szüksége van rá!

2020. március 5. (csütörtök): Mondják, hogy Isten bünteti azokat, akiket szeret. Ez nem áll mindig. Azok számára, akiket Isten szeret, a megpróbáltatások nem büntetést jelentenek, hanem kegyelmet.

Napi feladat: A keskeny úton, az áldás útján csak Isten erejével tudunk járni. Isten jelenléte ad erőt minden egyes feladatunkhoz. Imádkozzon ma 7 alkalommal!

2020. március 6. (péntek): A bűn a jó Isten hóhéra, a lélek gyilkosa. Ez ragad el minket a mennyországtól, hogy pokolra taszítson. És mi szeretjük!... Milyen őrültség! Ha jól meggondolja az ember, olyan irtózat fogja el a bűn iránt, hogy képtelen lesz elkövetni.

Napi feladat: „Tégy, Uram, számra őrizetet!" – énekeljük ma az előszenteltek liturgiáján. Krisztushoz szeretnénk ma hasonlítani, aki „mikor szenvedett, nem fenyegetőzött."

2020. március 7. (szombat): Egyszer beteglátogatásra mentem. Tavasz volt, a bokrok tele madarakkal; nyakukat illegetve énekeltek. Gyönyörködve hallgattam őket, s magamban azt mondtam: Szegény kis madárkáim, milyen kár, hogy nem tudjátok, mit mondotok! Ti a jó Isten dicséretét éneklitek!

Napi feladat: Tesszalonikai Szent Gergely szerint az imádság alapja „a lélek szombati nyugalma". Töltsön ma szokott imáján kívül 15 percet Istennel! Legyen ez minőségi idő!

2020. március 8. (vasárnap): Nézzétek Istenes Szent Jánost: szokása volt, hogy lábat mosott a szegényeknek, mielőtt megebédeltette volna őket. Egy napon, amint lehajolt egy szegény koldus lábához, látja, hogy ott van rajta a szögek helye. Megindultan emeli föl a fejét és fölkiált: „Hát te vagy az Uram?!" Krisztus Urunk ezt mondja neki: „János, örömmel látom, hogy gondod van szegényeimre." Azzal eltűnt.

Napi feladat: „Uram, Jézus Krisztus, Isten Fia, könyörülj rajtam, bűnösön!" – mondja el ezt az imát csak Isten jelenlétére figyelve 25-ször!

Nagyböjt III. hete

2020. március 9. (hétfő): Mondjátok, van-e olyan böjt, ami kedvesebb lenne Istennek, mint amikor türelemmel megteszünk és elszenvedünk számunkra gyakran nagyon kellemetlen dolgokat, nem is beszélve betegségekről, nyavalyákról, amelyek elválaszthatatlanok ettől a nyomorúságos élettől.

Napi feladat: Írjon vagy fogalmazzon meg egy Szentháromságot magasztaló imát, megköszönve a böjti időben eddig elérteket!

2020. március 10. (kedd): Hány és hány alkalmunk adódik nap mint nap, hogy megtagadjuk magunkat, elfogadva mindazt, ami kellemetlen és visszataszító! Fogadjuk el mindezt a jó Istenért, egyedül azért, hogy kedveskedjünk neki; íme ezek a jó Istennek leginkább tetsző böjtök.

Napi feladat: Életének melyik bűnét szégyelli leginkább? Vizsgálja meg lelkiiseretét! A rossz szokások legalább olyan veszélyesek...

2020. március 11. (szerda): Ha a kereszthordozó Jézus Krisztust akarjuk követni, aki hív bennünket, akkor rövidesen meglátjuk, hogy szolgálatának terhei voltaképp nem olyan nagyok, mint hisszük: Ő jár előttünk, segít, vigasztal és rövid szenvedés után olyan boldogságot ígér, ami annyi ideig tart, mint Ő maga.

Napi feladat: Kérő imánk egyik veszélye, hogy azt kérjük Istentől, hogy a mi akaratunkat, a mi elképzelésünket teljesítse. Mit kért utoljára Istentől?

2020. március 12. (csütörtök): Ha olyan szerencsétlenek vagyunk, hogy gyakran fennakadunk az ördög hálójában, annak az az oka, hogy túlságosan elhatározásainkra és ígéreteinkre számítunk, és csak kevéssé a jó Istenre.

Napi feladat: Az Ön kisebb-nagyobb keresztjei is teremnek gyümölcsöt – vajon mit? Krisztus felajánlotta az Atyának a keresztjét (biztosan nem csak azt, amit a Golgotán állítottak fel).

2020. március 13. (péntek): Aki menekül a kereszttől, az összetört akar maradni; aki vágyódik a kereszt után, az többé nem érzi annak keserűségét.

Napi feladat: Mi vagy ki az Ön legnagyobb keresztje? Kérje a Szentlélek kegyelmét!

2020. március 14. (szombat): Ó, testvéreim, ne csodálkozzunk azon, hogy a gonosz lélek mindent elkövet, csakhogy elhanyagoljuk imáinkat, vagy rosszul mondjuk. Jobban megérti, mint mi, hogy az imától félni kell a pokolban, és lehetetlen, hogy a jó Isten elutasítson valamit, amit imában kérünk tőle...

Napi feladat: A keskeny úton nyugodtan haladunk, mert Istennel megyünk. Ma imádkozzam az elhunytakért!

2020. március 15. (vasárnap): Béküljetek ki a jó Istennel, folyamodjatok a bűnbánat szentségéhez: olyan nyugodtan fogtok aludni, mint egy angyal!

Napi feladat: Készítsen otthonában is koszorút a kereszt köré! Imádkozzon nemzeteinkért

Nagyböjt IV. hete

2020. március 16. (hétfő): Aki bűnben áll, állati szokásokat és tulajdonságokat ölt magára. Az állat, amelynek nincs esze, nem ismer mást, csak az ösztönét; ugyanígy van az ember is, ha állatokhoz teszi magát hasonlóvá: elveszti az eszét, és „hullájának" indulataitól engedi magát vezetni.

Napi feladat: Az áldozat és a lemondás között lényeges a különbség. Az áldozat sokszor fáj, valóban nehézséget vállalunk általa. Az igazi szeretet kísérője. Hozna ma áldozatot valakiért?

2020. március 17. (kedd): Amikor gyónni megyünk, gondoljuk meg, mit is akarunk tenni. Azt mondhatjuk magunkban: „Leveszem a keresztről Krisztus Urunkat."

Napi feladat: Magasztaltassál föl az egek fölött, Isten! és a te dicsőséged az egész földön, hogy megszabaduljanak kedveltjeid." (107. zsoltár) Fel tudna kelni ma egy fél órával korábban a szokottnál imádkozni

2020. március 18. (szerda): Ha jól gyóntál, leláncoltad a sátánt.

Napi feladat: „Üdvözítsd Uram a te népedet / és áldd meg a te örökségedet; / adj győzelmet ellenségei fölött hazánknak / s Kereszteddel őrizd meg a te népedet!" Imádkozzon így 3 alkalommal a mai napon!

2020. március 19. (csütörtök): Az eltitkolt bűnök mind nyilvánosságra jönnek. Hogy örökre titkot borítsunk rájuk, valljuk meg őket jó gyónásban!

Napi feladat: Próbálja ma meghallani a déli harangszót, és imádkozza el a Magasztalást!

2020. március 20. (péntek): Az ősegyházban az volt a hívők legnagyobb büntetése, ha megfosztották őket a szentáldozás boldogságától. Istenem! Hogy lehet az, hogy manapság a keresztények néha öt, hat hónap alatt egyszer sem táplálják lelküket a mennyei étellel? Hagyják, hogy éhen pusztuljon! Micsoda tragédia és milyen vakság, pedig ott a gyógyszer a lélek gyógyítására, és az étel egészsége fenntartására!

Napi feladat: Vizsgálja meg lelkiismeretét és lehetőség szerint készüljön fel a szentgyónásra, hogy részesülni tudjon az Eucharisztiában!

2020. március 21. (szombat): A jó Isten boldoggá akar tenni minket, és mi nem akarjuk! Elfordulunk tőle, és a sátánnak adjuk magunkat! Menekülünk barátunktól, és utána megyünk hóhérunknak!...

Napi feladat: Mi nyugtalanítja leginkább? Engedje el ma

Isten kedvéért! Isten nem elveszi, hanem a saját kezébe veszi... ha Ön engedi.

2020. március 22. (vasárnap): Tudjátok, hogyan ismerhetitek fel lelketek igazi állapotát, s hogyan leplezhetitek le szívetekben az irigység rejtett, átkozott bűnét? Legyetek alázatosak! A gőg elrejti, az alázat viszont felfedi a hibát.

Napi feladat: Hagyjon ma el valamit, amit minden vasárnap tesz! (Persze ne a Szent Liturgiát!) Helyette tegyen valamit, amihez kedve van!

Nagyböjt V. hete

2020. március 23. (hétfő): Nem árt néha rágondolni, hogy van egy szentség, amely meggyógyítja lelkünk sebeit, és ez a szentgyónás. De jó előkészülettel kell ám fölvennünk, különben új sebek támadnak a régieken.

Napi feladat: Használja ma a jótékonyság olaját – tegyen jót valakivel!

2020. március 24. (kedd): Amikor kísértésben vagytok, ajánljátok fel a küzdelem érdemét a jó Istennek az ellentétes erény elnyerésére. A kevélység kísértését ajánljátok föl az alázatosságért, az illetlen gondolatok leküzdését a tisztaságért, a felebaráti szeretet ellen támadó kísértéseket a szeretetért.

Napi feladat: Kérje Isten segítségét ma a saját szavaival, hogy töredelmesen meg tudja bánni bűneit!

2020. március 25. (szerda): Amikor magas személynek akarunk valamit adni, olyan által küldjük, akit szeret, hogy így kedvesebb legyen az ajándék. Imádságunknak is egészen különös érdeme van, ha a Szent Szűz mutatja be, mert ő az egyetlen teremtmény, aki sosem bántotta meg Istent.

Napi feladat: „Miképp kezdjem siránkozásomat megátalkodott életem tettei felett?" Vegyen részt Krétai Szent András bűnbánati nagy kánonjának közös imádkozásán!

2020. március 26. (csütörtök): Az Atya mindent megad, amit a Fiú kér tőle. Éppen így megad a Fiú is mindent, amit Édesanyja kér.

Napi feladat: Keljen fel ma éjjel imádkozni, ha csak egy negyedórára is! (Lehetőleg ne az ágyban imádkozzon!)

2020. március 27. (péntek): Mi Isten műve vagyunk, és mindig az övé. Könnyű ezt megérteni, de érthetetlen, hogy Isten keresztre feszítése mégis a mi művünk.

Napi feladat: Látogassam meg beteg embertársamat! Imádkozzam a betegekért!

2020. március 28. (szombat): Krisztus Urunk halála nélkül az össze ember együttvéve sem tudott volna eleget tenni egyetlen kis bűnért sem.

Napi feladat: Imádkozza el az Istenszülő akathisztoszát, ha teheti, egyházközsége tagjaival együtt!

2020. március 29. (vasárnap): A kereszt jele rettenetes az ördög előtt, mert épp a kereszt által szabadultunk meg tőle.

Napi feladat: Egyiptomi Mária anya a jeruzsálemi Szent Feltámadás templomának ajtajában tért a prostitúció útjáról az igazi bűnbánat és istenszeretet útjára. A megtérés útját kérjem Istentől!

Nagyböjt VI. hete

2020. március 30. (hétfő): Ajánljátok fel a kísértést a bűnösök megtéréséért is: ez bosszantja és megfutamodásra készteti az ördögöt, mert a kísértés így ellene fordul... Utána már nyugodtan hagy benneteket.

Napi feladat: Vajon mik lehetnek az Ön erényei? Erősödött ezek közül valamelyik a böjtben?

2020. március 31. (kedd): Hát mit csinált nekünk a jó Isten, hogy gyakorta megszomorítjuk, hogy újra halálra viszszük azt, aki megváltott minket a pokoltól? Kellene, hogy minden bűnös, amikor a tiltott öröm után megy, találkozzék az úton, mint Szent Péter, Krisztus Urunkkal, aki így szólna hozzá: „Oda megyek , ahová te most mégy , hogy ott újból keresztre feszíts."

Napi feladat: Imádkozzam családokért és a közösségemért!

2020. április 1. (szerda): Milyen nagy a lélek! – Hogy fogalmunk legyen nagyságunkról, gondoljunk gyakran a mennyországra, a Kálváriára és a pokolra.

Napi feladat: Vajon mi bánthatja az Urat leginkább velem kapcsolatban?

2020. április 2. (csütörtök): Ha a feszületre néznék, amikor a jó Istent meg akarjuk bántani, hallanánk Krisztus Urunkat, amint a lelkünk mélyén szól: „Hát te is ellenségeim közé akarsz állni? Újból keresztre akarsz feszíteni?"

Napi feladat: Kérje a Szentlélek kegyelmét legnagyobb keresztje viseléséhez!

2020. április 3. (péntek): Kell szenvednünk, ha akarjuk, ha nem. Vannak, akik úgy szenvednek, mint a jobb lator, mások meg, mint a bal. Mind a kettőnek egyforma szenvedése volt. De csak az egyik tudta érdemszerzővé tenni: azzal, hogy az engesztelés szellemében viselte.

Napi feladat: Adjon hálát az elmúlt időszakért! Kérje Istent, hogy mindazt, amit eddig megtett, váljon lelki megerősödéssé!

TÚRMEZEI Erzsébet:

Ha nem teszek semmit sem

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy
szeressen az Isten.

Most megnyugoszom,
most elpihenek
békén, szabadon,
mint gyenge gyerek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy
szeressen az Isten.

S míg ölel a fény
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy
szeressen az Isten,

új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy
szeressen az Isten.

In memoriam Bendász Dániel atya

Fáradhatatlan munkával eltöltött életét 2019. december 25-én visszaadta Teremtőjének Bendász Dániel görögkatolikus áldozópap, nyugalmazott esperes.

Bendász atya 27 évet töltött el görögkatolikus papként az egyház szolgálatában.

Feleségével, Marika nénivel 56 évet éltek boldog házasságban, két gyermekükben és három unokájukban lelve örömüket.

Dániel atya tartalmas, nehézségekkel, küzdelmekkel teli, ugyanakkor kegyelmekben gazdag életének fontosabb eseményeit foglaltuk össze. Ezzel tisztelgünk emlékének.

A több száz évre visszamenőleg görögkatolikus papi felmenőkkel rendelkező Dániel atya 1938. november 6-án látta meg a napvilágot Ungváron.

Édesapja Bendász István görögkatolikus pap, édesanyja Bacsinszky Mária volt.

Szülei harmadik gyermekeként jött a világra, két nővére, Katalin és Magdolna után.

A család Dániel születésekor a Técsői járásban, Taracújfaluban lakott, ahol az édesapa papként szolgált.

Három évvel később átköltöztek a Nagyszőlősi járásba, Felsőveresmartra (Nagykopány). Dániel ott kezdte meg 1944-ben a magyar tannyelvű iskolát, de még be sem fejezte az első évet, amikor 1944 októberében bejöttek az oroszok, és újra kellett járnia az első évfolyamot, de már ukrán nyelven.

11 éves volt, amikor édesapját – aki nem volt hajlandó megtagadni görögkatolikus hitét – letartóztatták, és mint a szovjet állam ellenségét, 25 év kényszermunkára ítélték. Családját kiköltöztették a parókiáról, felesége nem kapott munkát. Nehéz évek vártak rájuk: nélkülözés, állandó félelem a családapáért. Bendász István 1955-ben szabadult a GULAG-táborból és térhetett vissza a családjához.

A megpróbáltatások ezzel még nem értek véget. Bendász István nem kapott munkát, fiát pedig a börtönviselt édesapa miatt nem vették fel az egyetemre. Dániel ekkor 18 éves volt. Egy évvel később bevonult a szovjet hadseregbe, s három éven át szolgált Grúziában.

Leszerelését követően a beregszászi bútorgyárban helyezkedett el, s közben azt tervezte, hogy jelentkezik az egyetemre. A felvételi kérelem beadása előtt néhány héttel hívatta a KGB. Rá akarták venni, hogy menjek teológusnak, s legyek az ő besúgójuk. Dániel közölte a KGB-vel, hogy nem vállal ilyen szerepet. Titokban, az utolsó pillanatban adta be a felvételijét a Lembergi Egyetem erdőmérnöki karára. Sikerült bejutnia az egyetemre.

Diplomával a kezében először a Harkivi Erdészeti Kutatóintézet ivano-frankivszki székhelyére került.

Ekkor már nős volt: 1964 nyarán vette feleségül Máriát, aki angol szakon végzett az Ungvári Állami Egyetemen.

Feleségével és két gyermekükkel 1968-ban Nagyszőlősre költöztek, ahol Dániel a Politechnikumban kapott tanári állást. 35 éven át tanított ott. Az ifjúság nevelését az élet legszebb és legnehezebb feladatának tekintette.

A civil pálya mellett egyre inkább érlelődött benne a vágy a papi hivatás betöltésére.

1988-ban, 50 éves korában döntött úgy, hogy pap lesz. Akkor még tiltott volt a görögkatolikus vallás, ezért Dániel titokban tanult Ungváron Ortutay Elemér görögkatolikus teológiai tanárnál. Öt év képzés után Nagyszőlősön szentelte pappá Szemedi János püspök 1993. augusztus 29-én.

Szentelési jelmondatául Aranyszájú Szent János liturgiájának egyik ekténiáját választotta: „Az egész világ békességéért, Isten szent egyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!"

Első szent liturgiáját Nagyszőlősön végezte 1993. szeptember 5-én.

Először Szászfaluban, majd 1994 januárjától Alsóveresmart (Kiskopány) parókusa lett. Ott szolgált 22 éven át. Az évek során más települések – Bustyaháza, Tekeháza, Szőlősvégardó – papi feladatait is ellátta. 2015-től a nagyszőlősi Szent Anna kápolnában végzett szent liturgiát.

1996–2011. között a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület esperesi feladatát is ellátta.

A papi tevékenysége mellett folytatta az édesapja által megkezdett, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye történetére vonatkozó kutatásokat, gondozta Bendász István több ezer könyvből és iratból álló hagyatékát. Ezen kívül egyháztörténetet tanított az Ungvári Boldog Romzsa Tódor Teológiai Akadémián.

Számos könyvet jelentetett meg. Legnagyobb munkája az édesapjával közös szerkesztésű Helytállás és tanúságtétel című könyv, mely a szovjet egyházüldözés görögkatolikus áldozatait és hitvallóit mutatja be.

Rendszeresen tartott egyháztörténeti előadásokat Kárpátalján és az anyaországban.

Munkáját számos egyházi és világi kitüntetéssel ismerték el.

A szellemi munkát haláláig folytatta. Kivette a részét a hamarosan megjelenő, a Bendász és Bacsinszky családok történetét, valamint a Bendász István lágerévei alatt keletkezett leveleket bemutató Bendász-kötetek szerkesztésében.

Rövid ideig tartó betegség után, életének 82., papságának 27. évében, szentségekben megerősödve hunyt el.

Boldog nyugalmat és örök emléket Bendász Dániel görögkatolikus áldozópapnak!

Marosi Anita

Líceumi mindennapok

ADVENTI PROGRAMOK

Az adventi készülődés a líceum életében egy központi eseménynek számít, leginkább lelki értelemben. Azonban akad idő arra is, hogy együtt, csapatban dolgozzunk és alkossunk. Egyik ilyen alkalom az adventi koszorúkészítés, amely a kicsik és nagyon érdeklődését egyaránt felkelti. Az utóbbi években igyekszünk minél egyszerűbb és szebb kompozíciókat alkotni, s kiválasztani két-három domináns színt a díszítés során. Az idei évben a piros és a fehér színekre esett a választás, így az adventi koszorú ezekben a színekben nyerte el végső alakját.

2019. PERCES SZENTÍRÁSOLVASÁS ÉS LELKI GYAKORLAT

A karácsonyt megelőző böjti időszakban a lelki életünket is igyekszünk rendbe tenni. Erre megfelelő a már szinte hagyománnyá vált 2019 perces Szentírásolvasás. 2019 perc Istennel, önmagunkkal, a gondolatainkkal. 2019 perc csönd, amelyben megismerhetjük önmagunkat, a Bibliát és javíthatom az Istennel való kapcsolatomat. Ugyancsak ebben segít a karácsonyi lelki gyakorlat, amely lehetőséget ad a gyónásra, bűneim megbánására, hogy tiszta szívvel és lélekkel fogadjam az újszülött Jézust.

LÍCEUMI SZENTESTE

A líceum hagyományaihoz híven az utolsó decemberi estén, amikor mindenki csak a karácsonyra és a téli szünetre vár, megálltunk egy kicsit. Megálluk, és megpihenünk, hogy visszatekintsünk munkánkra, az előző félév sikereire, és hálát adjunk. Ebben segít a líceumi Szenteste, ahol mindenki egy kisebb ajándékkal lepheti meg barátait, osztálytársait, tanárait. December 20-án egy vecsernyét követően együtt ültünk le az ünnepi asztalhoz, ahol hálát adva a finom ételért, egy kellemes vacsorát költöttünk el. Ezt követően mindannyian a varázslatosan szép fenyő alá ültünk, ahol már vártak minket az angyalkáink által odakészített ajándékok. Kántálások mellett mindenki megkapta a saját kis csomagját, majd nosztalgiavetítésekkel és beszélgetésekkel teli este következett.

TANÁR-DIÁK SPORTMÉRKŐZÉSEK

December 16-án a tantestület férfi tanárai és líceumunk bátrabb fiataljai egy barátságos futballmérkőzés keretein belül mérték össze tudásukat. Az igencsak szoros küzdelemből végül a tanárok csapata került ki győztesen, akik 11-8-ra

győzték le a diákok csapatát. Természetesen a következő félévben visszavágóra is sor kerül, amelyet izgatottan várunk.

Ugyancsak barátságos mérkőzés keretein belül női röplabdamérkőzésre is sor került január 29-én, amelyet ezennel a diákok csapata nyert. Bár az első mérkőzésnél a tanárok sokáig vezettek, mégis a diákok nyerték a meccset. A második és harmadik mérkőzés esetében azonban már nem volt kétséges, hogy a diákok viszik a prímet. A visszavágót ebben az esetben sem felejtjük el, s hamarosan ismét összeméri erejét a két csapat.

OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK

A téli szünetet követően több osztály is egy kisebb kirándulást tett a közeli Beregszászba.

A 8., 9., és 10 osztály a téli szünetet követően egymást követő hétvégéken egy kisebb kirándulást tett a közeli Beregszászba. Itt kipróbálhatták a jégkorcsolya nyújtotta élvezeteket. A kezdeti nehézségeket leküzdve, igazi kis csapatként segítették egymást, melynek eredményeként mindenki elsajátította a korcsolyázás alapjait. A korcsolyázást a várva várt pizzázás követte, amely után a csapatok jóllakottan és élményekkel telve tértek vissza a líceum fala közé.

Összeállította: Molnár Szabina

- OLDAL

IKONFESTŐ TÁBOR ÉS LELKIGYAKORLAT

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet 2020. január 29-31. között tartotta meg a 7. Ikonfestő lelkigyakorlatot Karácsfalván, a 17 éven felüli ifjúság számára.

A programot idén is Zolcsák Miklós, ikonfestő atya vezette, aki segített a résztvevőknek elsajátítani az ikonfestés elméleti és gyakorlati alapjait egyaránt.

JÓTÉKONYSÁGI BÁL

A beregszászi Arany Páva étteremben szervezte meg VIII. jótékonysági bálját a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) február 8-án.

A GISZ mára hagyományossá vált jótékonysági bálján gyűjtött már többek között gyermekek táboroztatására, a Ráti Szent Mihály Gyermekotthon és az „Elfelejtett" gyermekek javára is. Ebben az évben a belépőjegyek, tombolajegyek és az árverésre szánt tárgyak megvásárlásával a Szent Margit-program bővítéséhez járultak hozzá a résztvevők.

A bál a Miatyánk elimádkozásával vette kezdetét Luscsák Nílus, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke vezetésével. A segédpüspök atya köszöntőjében hangsúlyozta: ez az esemény az egyház életében is fontos, hiszen azt mutatja, hogy a keresztény ember egy mulatság keretein belül is tud értéket közvetíteni.

Szilágyi Mátyás, Magyarország beregszászi főkonzulja köszöntőjében az ez év szeptemberében Budapesten megrendezésre kerülő Eucharisztikus Világkongresszusra emlékeztetett, mely összefogja Európa katolikusait. Mint fogalmazott: az egyháznak különösen fontos szerepe van abban, hogy megtartsuk a keresztény Európát lelki, kulturális, nemzeti és történelmi szempontból egyaránt. Ezt a célt szolgálja a bál és a Szent Margit-program is. A főkonzul úr köszöntője zárásaként kiemelte: ha mi nem teszünk a keresztény Európáért, semmilyen külső erő nem fogja ezt megtenni helyettünk.

„A kereszténység az az alap, melyre bátran építhetjük közösségeinket" – emelte ki Lődár Jenő, a GISZ elnöke. Sokan felismerik, hogy vannak a környezetükben nehéz helyzetben lévő családok, gyerekek. Ez a helyzet szülte a Szent Margit-programot is, melynek keretében ebben az évben jószándékú adakozóknak köszönhetően több mint 140 gyereket sikerül támogatni egy kisebb összeggel. A bál célja, hogy bővítsük a támogatottak körét. „Amit megtehetünk, s ami üdvös és hasznos, azt tegyük meg!" – zárta köszöntőjét a szervezet elnöke. Harangozó Miklós görögkatolikus áldozópap pedig a közelgő böjtre, és lelkünk formálásának fontosságára hívta fel a figyelmet pohárköszöntőjében.

Az idei bálon 80 magánszemély, szervezet, intézmény, üzlet járult hozzá adományaival a nyereményeikhez vagy az árveréshez. Az est jó hangulatáról a Beregszász Dixieland Band és a Fortuna együttes gondoskodott, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum diákjai pedig keringőjükkel emelték az est hangulatát. A tombolán több száz tárgy talált új gazdára, az árverésen pedig 10 tételre, köztük biotermékekből összeállított ajándékkosárra, festményekre, faragott címerre licitálhattak a résztvevők.

A bál során közel 30 ezer hrivnyát sikerült gyűjteni a Szent Margit-program számára.

Espán Rita

Salánki életképek

Advent és Karácsony

Az adventi időszakban számos egyházközségi programmal készültünk a karácsonyra, Jézus Krisztus születése napjának megünneplésére. Az adventi koszorú készítéssel elkezdtük a várakozási időszak megélését, hiszen minden egyes gyertya meggyújtása jelezte a templom udvarán és otthonainkban, hogy közeledik karácsony szent ünnepe. Heti rendszerességgel szerveztük meg a csigatészta készítő kézműves foglalkozásainkat, melyeket követtek a mézeskalács, kürtőskalács sütések a hittanos gyermekekkel és felnőttekkel egyaránt. Gyermekeinket szerettük volna megajándékozni karácsonyi ajándékként egy játszótér létrehozásával. Ennek érdekében a tárgyalkotó, hagyományőrző kézműves foglalkozásokon készített gyertyákat, mézeskalácsokat, csigatésztát, bejglit, linzert és a többi finomságot egy adventi vásár keretében kiárusítottuk, s a befolyt összeget a játszótér létrehozására fordítottuk.

Karácsony szent ünnepének megélésében, a hagyományok feleleventése gyanánt, nagyban hozzájárult néhány ifjú áldozatvállalása, kik az egyházközség betlehemes játékát megtanulták és nem csak a templomban adtál elő, hanem közel száz otthonban is. Karácsonykor a hittanos gyerekek műsorát is megtekinthettük a templomban, melynek mindannyian nagyon örültünk.

2019-es évi közösségi programjainkat egyházközségi batyus bállal zártuk, melyen élő zene, sok értékes tombolanyeremény volt, melyeknek nagy részét szintén a kézműves programokon résztvevő felnőttek és gyermekek készítettek. A betlehemezés és a batyus bálon kapott adományokat szintén a játszótér kialakítására fordítottuk. Hálásan köszönjük a Csoóri Sándor Alap támogatását a tárgyalkotó kézműves foglalkozásainkhoz, köszönjük azoknak a felnőtteknek és fiataloknak, akik aktív részvételükkel hozzájárultak a programok sikerességéhez.

Vízkereszt

Minden esztendő elején nagy várakozással tölt el bennünket a vízkereszt ünnepe, mely Jézus Krisztus megkeresztelkedésének, s a Szentháromságos egy Isten, önmagát kinyilatkoztató megjelenésének ünnepe. Az ünnep egyik nagy eseménye a vízszentelés, amelyre a hívő emberek vizet hoznak üvegekben, hogy a szentelés után otthonaikban őrizzék és szükség, baj vagy betegség idején fogyasszák. A hagyományőrző tárgyalkotó kézműves foglalkozásainknak köszönhetően, melyet a Csoóri Sándor Alap támogat, mindenki készíthetett a szenteltvizet tartalmazó üvegére egy saját, egyházi szimbólumokkal díszített, hímzett takarót, mellyel ékesíthette szentelt vizet tartalmazó üvegét, ezzel is kiemelve, s megkülönböztetve egy kicsit azoktól az edényektől, amelyet profán eszközként használnak a mindennapokban. Az ünnepkörnek megfelelően, a vízkeresztet követő napokban az egyházközség híveinek házait is megszenteltük. Harmadik éve annak, hogy ilyenkor a salánki Mikes Kelemenről elnevezett tavat is megszentelnek, s a szentelés után néhányan, az Istenbe vetett bizalmuk és hitük kifejeződéseképpen, megmártóznak a tó megszentelt vizében. Isten kegyelméből mindezeket az eseményeket az év elején megélhettük, s kértük a mindenható Isten áldását az év további részére is.

A Magyar Kultúra Napja

Január 22-én a Salánki Görögkatolikus Egyházközségben megemlékezést tartottunk a Magyar Kultúra Napja alkalmából. Az egybegyűlteket Csirpák József, helyi parókus köszöntötte. Miután közösen elénekeltük nemzeti imádságunkat, Kalanics Éva, a Salánki KMKSZ alapszervezet elnökének előadását halhattuk a Himnuszról. A magyar kultúra napja alkalmából átadásra kerültek a Hagyományok háza által kiállított tanúsítványok, melyeket az akkreditált mézeskalács tanfolyam elvégzéséért kaptak a tanfolyamon résztvevő asszonyok. A tanúsítványokat Hajgató Tamás konzul úr adta át, a Magyar Kultúra Napjának méltatása után. A művészeti iskola tanárai és tanulói szép ünnepi műsorral kedveskedtek a jelenlevőknek. Fellépett az „Eszterlánc" népdalcsoport és a „Búzavirág" táncegyüttes. Megemlékezésünk ünnepélyes része a Szózat eléneklésével ért véget és kezdetét vette a tárgyalkotó kézműves foglalkozás, melynek keretein belül ütőfás mézeskalácsokat, tükrös mézeskalács szíveket, valamint nemzeti színű mézeskalács emléktárgyakat lehetett írókázva díszíteni. Az ünnep alkalmával hímzett, horgolt, neccelt terítőkből rendeztünk kiállítást, melyeket helyi asszonyok készítettek annó. Szebbnél szebb, értékes terítők kerültek kiállításra, melyek készítőik példaértékű igényességéről, ügyességéről, áldozatkészségéről tanúskodnak. A megemlékezés szeretetvendégséggel, kötetlen beszélgetéssel ért véget.

Batári betlehemes

Már hagyománnyá vált, hogy Karácsony szentestéjén az egyházközség férfiai a ministránsokkal együtt a Megváltó születését hirdetik - betlehemessel látogatva a családokat.

Nemcsak a kántálás hagyományát őrzik, hanem az elődeiktől örökölt batári betlehemest játszák el évről évre, és tanítják meg a fiatalabbaknak. Az egyházközség minden tagja hálával gondol rájuk.

Keresztszentelés Mezőgecsében

2019 karácsonya minden bizonnyal emlékezetes marad a gecsei görögkatolikusok számára, hiszen ezen a napon szentelte meg Luscsák Nílus püspök atya a település szélén újonnan állított keresztet, mely a falu lakóinak adományaiból és kétkezi munkájuk segítségével jött létre.

A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke első látogatását tette az egyházközségben, ahol a hívek versekkel és virággal köszöntötték.

A karácsonyi püspöki Szent Liturgián részt vettek még Szabó Viktor beregszászi és Ábrány Krisztián csepei görögkatolikus atyák.

Nílus püspök atya magyar nyelven végezte a Szent Liturgiát, egyedül a prédikációját mondta ukránul. Ez utóbbit Szabó Viktor atya tolmácsolta.

Karácsonyi ünnepi beszédében egyházmegyénk segédpüspöke kitért Isten üdvözítő ajándékának ingyenességére és arra, hogy őnála nincs személyválogatás. A betlehemi kis Jézusban mindnyájunk számára elérkezett a megváltás, amit jó szívvel fogadhatunk tőle.

A Szent Liturgia után az egyházi személyek és a hívek ünnepi menetben, karácsonyi énekeket énekelve vonultak ki a kereszthez, ahol Nílus püspök atya három pap kíséretében végezte el a szentelési szertartást, majd szenteltvízzel hintette meg a keresztet.

Az ünnepség végén agapé várta az egybegyűlteket, ahol egy-egy sütemény mellett lehetőség nyílt a beszélgetésre mind a papokkal, mind Nílus püspök atyával.

Batyus bál Verbőcön

December 29-én megrendezésre került Verbőc-Feketepatak Görögkatolikus Egyházközsége és Önkormányzata által szervezett I. Batyus Bál. A talpalávalót a tiszaújhelyi 3+1 zenekar húzta. Az azt megelőző táncházért pedig köszönettel tartozunk Komáromi Zsanettnek és Bak Dávidnak. A résztvevőket Zelik János helyi polgármester és ft. Pősze Roland görögkatolikus áldozópap köszöntötte, majd a szervezők felé is örömüket fejezték ki, hogy ez a bál létrejöhetett! A hangulat kiváló volt, reméljük, hagyománnyá válik.

Egyházközségi bál Mátyfalván

2020. január 12-én egyházközségi bált szerveztünk a helyi Imperial teremben. A bál imádsággal kezdődött, majd Pősze Roland atya köszöntötte a résztvevőket, megköszönve a szervezők odaadó segítségét A fergeteges hangulatú és hajnalig tartó mulatság felejthetetlen élményekkel gazdagította a résztvevőket. Az első alkalommal megszervezett bálon több, mint 300-an voltak. A ritmust és a zenét a tiszaújhelyi 3+1 zenekar szolgáltatta. A bál bevételének egy részét a nagyszőlősi Beteg gyermekeket és felnőtteket nevelő intézetnek ajánlottuk fel. Köszönjük mindenkinek, hogy eljött a bálra és együtt mulatott velünk!

Ajándékozás...

2020. január 18-án Nagyszőlősön átadtuk a Beteg gyerekeket és felnőtteket nevelő intézetnek elkészített ajándékokat. A mátyfalvai és a verbőc-feketepataki hívek mézeskalácsokat készítettek, azzal a céllal, hogy örömet okozzanak a beteg gyerekeknek. A több, mint 300 mézeskalács mellé fogkeféket, fogkrémeket, zoknikat, mosdó szappanokat és édességet is ajándékoztunk nekik. A nagy vízszentelés után megszenteltük az épületeket, ahol a gyermekek élnek. Azután a gyerekek kántálással és énekekkel köszönték meg, hogy ott voltunk és segítettünk nekik! Öröm volt látni azokat a boldog arcokat! Az öröm, a hála és a találkozás könnyeivel küzdve búcsúztunk el a gyerekektől és reméljük nemsokára újra meglátogathatjuk őket! Hála és köszönet Istennek az ő jóságáért! Hálás köszönet az egyházközségek híveinek, akik áldozatos munkájukkal örömet okoztak a gyerekeknek! Hála, köszönet és türelem azoknak, akik nap mint nap gondoskodnak és figyelnek rájuk!

Gyémánt lakodalmak Mátyfalván

2020. január 20-án egyházközségünkben Gyémánt lakodalmát (60. házassági évfordulójukat) ünnepelte **Simon Jóska bácsi és felesége Éva néni.** (60 év: 2 gyerek, 3 unoka, 4 dédunoka és nagyon sok szép emlék!) Ezen alkalommal köszöntöttük fel őket. *„Hol hit, ott szeretet,. Hol szeretet, ott béke,. Hol béke, ott áldás,. Hol áldás, ott Isten,. Hol Isten,. Ott szükség nincsen!"* (Házi Áldás) Isten jósága és gondviselése tartsa meg őket egészségben, békességben és megértésben számos éven át! Éljenek soká!

2020. február 12-én szintén 60. házassági évfordulójukat ünnepelte **Gorzó Misa bácsi és felesége Aranka néni**. (60 év: 2 gyerek, 5 unoka, 2 dédunoka és nagyon sok szép emlék!) A Szent Liturgiában hálát adtunk az elmúlt időszakért. Isten áldását és gondviselését kértük életükre, családjukra. Pősze Roland atya a liturgia végén megáldotta az ünneplőket és további kitartást, szeretetet és megbecsülést kívánt életükre! Éljenek soká!

Ökumenikus istentisztelet a tiszaújlaki görögkatolikus templomban

„....nem mindennapi kedvességet tanúsítottak irántunk.." (ApCsel 28,2)

Az ökumenikus nemzetközi imahét keretein belül Tiszaújlakon idén január 30-án a görögkatolikus templomban tartották meg az ökumenikus istentiszteletet, amelyen a község református, római illetve görögkatolikus hívei vettek részt.

Először Egressy Márton görögkatolikus atya köszöntötte a híveket, majd közös énekekkel kezdték a szertartást, amit bűnbánat követetett.

Az istentisztelet első olvasmányát a tiszaújlaki református közösség lelkipásztora - Sipos József olvasta fel, majd beszédében tanúságot tett életéről és az Istentől kapott csodákról. Igehirdetésében kiemelte a csodák jelentőségét életünkben, felismerésének fontosságát és a bennük való hitet és reményt.

A második szentbeszédet Weinrauch Márió ferences atya tartotta, amelyben kiemelte, mennyire fontos, hogy mi keresztények egy hajóban tudjunk evezni és ne ijedjünk meg a viharoktól, hanem bátran evezzünk tovább.

Végezetül Egressy Márton atya mondta el prédikációját, melyben kiemelte a hit és az ima fontosságát, merthogy e kettő által tudjuk csak hitelesen hirdetni az evangéliumot.

A beszédek után közös hitvalló imánkat (Hiszek egy...) mondták el a hívek, amelyet közbenjáró imádságok követtek sérelmeink meggyógyításáért, Krisztus Urunk követéséért, a gondviselésbe vetett bizalomért, egymás iránti szeretetért és elfogadásért.

Az istentisztelet végén a jelenlévő lelkészek elmondták áldásukat, majd a szertartás agapéval zárult az egyházközség hittantermében.

Kovalszkij Tóth Olgica

Tiszaújlaki Görögkatolikus Jótékonysági Farsangi Bál

Első alkalommal került megrendezésre a Tiszaújlaki Görögkatolikus Egyházközség által a görögkatolikus jótékonysági farsangi bál .

A bál szervezői úgy gondolták, hogy szükség van a kárpátaljai magyar görögkatolikusok számára szervezett farsangi bálra, ahol a hívek találkozhatnak, s néhány órára letehetik a mindennapok terheit.

A február 2-án megrendezett jótékonysági bálon különböző falvakból érkeztek vendégek, de a többségét a tiszaújlaki hívek alkották. Az „Andi" étterem biztosította a helyszínt a farsangi mulatságnak, melyen közel 150 vendég vett részt.

A rendezvényt Egressy Márton atya, a Tiszaújlaki Görögkatolikus Egyházközség áldozópapja nyitotta meg. Egy köszöntő beszéd hangzott el, amelynek a végén Garai Gábor szavait idézte :

„Jókedvet adj Jókedvet adj, és semmi mást, Uram! A többivel megbirkózom magam. Akkor a többi nem is érdekel, szerencse, balsors, kudarc vagy siker. Hadd mosolyogjak gondon és bajon, nem kell más, csak ez az egy oltalom, még magányom kiváltsága se kell, sorsot cserélek, bárhol, bárkivel, ha jókedvemből, önként tehetem; s fölszabadít újra a fegyelem, ha értelmét tudom és vállalom, s nem páncélzat, de szárny a vállamon. S hogy a holnap se legyen csupa gond, de kezdődő és folytatódó bolond kaland, mi egyszer véget ér ugyan – ahhoz is csak jókedvet adj, Uram". Ezekkel a kellemes szavakkal köszöntötte az egybegyűlteket. Ezt követően a jelenlévők közösen imádkoztak .

Az igazi báli hangulatról a Bózsár zenekar gondoskodott. Az este folyamán a felajánlott összegekből a Tiszaújlaki Görögkatolikus Egyházközséget támogatták a résztvevők.

A továbbiakban, 21:00 órakor, tombola szórakoztatta a jelenlévőket, ahol értékes nyeremények voltak.

Szoboszlai Viktória

Egy doboznyi szeretet a Tiszakeresztúri speciális iskolában

Ha karácsony, akkor ajándék. Nekünk ez talán teljesen természetes, de sok olyan gyermek él ma , akiknek ez közel sem egyértelmű.

Karácsony közeledtével megszáll minket a jótékonykodás szelleme, ilyenkor még többen vagyunk, akik segíteni, adni szeretnénk. Így történt ez idén karácsonykor is. A Szent Panteleimon Karitász meghirdette az „Egy doboznyi szeretet" akciót, melynek köszönhetően több egyházközségben is beindul a csomagolás: dobozba csomagolt ajándékokat, édességet, írószereket, játékokat - szeretetet csomagoltak a tiszaújhelyi, tiszaújlaki, salánki, csepei, dédai, csomai, gecsei, batári, bégányi egyházközségek hívei, valamint a magyarországi szegedi egyházközség.

A Szent Panteleimon Karitász által meghirdetett szeretetdobozok január 22-én eljutottak a Tiszakeresztúri Speciális iskola növendékeihez, akik nagy örömmel fogadták az ajándékokat és örültek látogatásunknak. Hiszen, az ajándékozás több módon is történhet és nem kell drága meg nagy dolgokra, sőt nem kell feltétlen csak tárgyakra gondolni.

Van, amikor a lényeg az, hogy ott legyél. Erőt adhatsz egy mosollyal, támogatni tudsz egy kedves szóval, segíteni tudsz a két kezeddel. A kis bentlakók úgy közelítettek hozzánk, mintha mi lennék abban a pillanatban a világ legszerethetőbb lényei. Nincs rá szó, amivel leírhatnánk ezt a lelkiállapotot.

Köszönjük a dobozba csomagolt ajándékokat, szeretetet a tiszaújhelyi, tiszaújlaki, salánki, csepei, dédai, csomai, gecsei, batári, bégányi egyházközségeknek, valamint a magyarországi szegedi egyházközségnek.

Köszönet, hogy valaki, valahol, amíg a csomagot összeállította, becsomagolta, megcímezte, végig rá gondolt. Egy olyan gyerekre, akire nem gondol a saját szülője, vagy nincs is neki.

Molnár Melinda

Jótékonysági farsangi bál Palágykomorócon

Január 31-én immár negyedik alkalommal rendezett jótékonysági farsangi bált a palágykomoróci egyházközség a kultúrházzal közösen. Az estét Szkoropádszky Péter atya nyitotta meg, a közösen elmondott ima után köszönetet mondott a főszervezőknek, Illár Viktóriának, a kultúrház vezetőjének és Szkoropádszky Adrienn tisztelendő asszonynak. A kultúrház tánc- és színjátszócsoportjai mókás farsangi műsorral kedveskedtek a bálozóknak, majd a gyermekek csodaszép jelmezekben búcsúztatták a telet. Továbbiakban a nagydobronyi Monolit együttesnek köszönhetően a táncé és a mulatságé volt a főszerep, no meg a szerencséé. A várva-várt tombolasorsoláson értékes nyeremények találtak gazdára. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a támogatóknak, akik idén is szívügyüknek tekintették a jótékonysági bált. A bál bevételét az előzetesen megjelölt szándék szerint a gyermekek nyári táborozására és ifjúsági programok szervezésére fordítják a szervezők.

Labdarúgó torna a Sztojka-líceumban

Hatcsapatos labdarúgó tornát rendeztek február 1-én szombaton a Karácsfalvi Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum tornatermében.

Az esemény ötletgazdája Szilágyi Mátyás, Magyarország Beregszászi Konzulátusának főkonzulja, aki a torna megnyitásakor reményét fejezte ki, hogy a labdarúgó tornával hagyományt teremtenek.

A vendéglátók részéről Harangozó Miklós görögkatolikus parókus Isten áldását kérte a játékosokra és a torna valamennyi résztvevőjére.

A hat csapat két csoportba osztva kezdte meg a küzdelmet, majd kialakultak a helyosztók párosításai. Az 5. helyért a Pulzus Rádió a beregszászi konzulátus csapatával csapott össze, melyből az utóbbi került ki győztesen. A harmadik helyet a református egyház csapata szerezte meg a helyosztón, legyőzve a Tv21 Ungvár csapatát. A döntőben a házigazda görögkatolikus egyház focistái mérkőztek meg a beregszászi római katolikusok csapatával. A végső győzelmet utóbbiak nyerték meg.

Az eredményhirdetés után elkészültek a résztvevő csapatok fotói is, majd egy közös ebéddel zárták az első alkalommal megrendezett Sztojka Sándor Labdarúgó Kupát.

Kárpátalja.ma

Farsangi hittanóra Gecsében

Nagyböjt kezdete előtt különleges hittanórára került sor a gecsei parókián. A szokásos hittanos anyag átadása után ugyanis házi jelmezbálra került sor. A hittanosok saját maszkokban táncolhattak a különféle zenékre. A fiúk különféle robotoknak öltöztek, míg a lányok mind hercegnők voltak. A maszkokat Iván Mária tisztelendő asszony készítette a gyerekek kérése alapján.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gknet.org
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta, Iván Gábor
Munkatárs, koordinátor: Molnár Szabina
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a +380683536197 telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

BETHLEN GÁBOR Alapkezelő Zrt.

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

KARÁCSONYI SZENT LITURGIA TISZAÚJHELYEN

ÉS MEZŐGECSÉBEN

GYERTYAKÉSZÍTÉS CSOMÁN

...BARKASZÓN

...SISLÓCON

NAGYPALÁDIAK ÉS FERTŐSALMÁSIAK MÁRIAPÓCSON

GYERTYASZENTELÉS A LÍCEUMBAN

A TISZA MEGÁLDÁSA CSEPÉBEN

GISZ BÁL BEREGSZÁSZBAN